

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. การเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจกับปัญหาสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย. ชุดศึกษาวิจัยพัฒนาการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2528.
- เกียรติขจร วิจารณ์สวัสดิ์กับคณะ. สิทธิมนุษยชนและกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2529
- กุลพล พลวัน. พัฒนาการแห่งสิทธิมนุษยชน. ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2538.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนปฏิบัติการหลักของปฎิญญาเพื่อ เด็กไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2538.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี นโยบายและแผนงานหลักสตรีระยะยาว (พ.ศ.2535-2554). กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป, 2535.
- เจริญ คัมภีรภาพ. รายงานการศึกษา เรื่อง เส้นทาง เสริมสร้างสิทธิมนุษยชนโดยสถาบันรัฐสภาไทย. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2531.
- _____. รายงานวิจัย สิทธิมนุษยชน : ทฤษฎีและการปฏิบัติในสังคมไทย (ศึกษากรณีกลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- จรัญ โฆษณานันท์. กฎหมายกับสิทธิ เสรีภาพในสังคมไทย เส้นขนานจาก 2475 ถึงปัจจุบัน. ม.ป.ท., 2528.

จรัญ โฆษณานันท์. นิติปรัชญา. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
ม.ป.ป.

เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง. วิวัฒนาการของการบุกเบิกที่ดินทำกินในเขตป่า. กรุงเทพฯ
มหานคร : พิมพ์ตุลา, ม.ป.ป.

เฉลิมเกียรติ ผิวนวนล. ปรัชญาสิทธิมนุษยชนและพันธกรณีในสังคมไทย. กรุงเทพฯ
มหานคร : สยามสมัย, 2530.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. การพัฒนาสมรรถนะขององค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ. (เอกสารวิจัย
พัฒนาการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย) กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์
การพิมพ์, 2529.

ชฤทธิ มีสิทธิ์. คู่มืออาสาสมัครส่งเสริมสิทธิ สิทธิกรรมกร. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.,
ม.ป.ป.

นพนิธิ สุริยะ. สิทธิมนุษยชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2520.

บัณฑิตย์ ธนชัยเศรษฐวุฒิ บรรณาธิการ. สิทธิแรงงานไทยยุคโลกาภิวัตน์.
กรุงเทพฯ : บริษัทโปรดโทป์ จำกัด , 2537

_____. รายงานการศึกษาเบื้องต้น เรื่อง ความค้ายและความเจ็บป่วยของ
คนงานที่นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.,
2537.

พนัส ทศนียานนท์, พิเชษฐ เมาลานนท์. สิทธิมนุษยชน : วิวัฒนาการในกฎหมาย
ไทย. ชุดศึกษาวิจัยพัฒนาการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ
มหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2529.

มนตรี รุปลสุวรรณ. กฎหมายรัฐสภา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง, 2529.

มังกร ชัยชนะคารา. วิธีดำเนินการประชุมแบบรัฐสภา. กรุงเทพมหานคร :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักงาน. สภาผู้แทนราษฎร 2535-2536.
กรุงเทพ : กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2536.

———. สรุปผลงานสภาผู้แทนราษฎร 2537-2538. กรุงเทพ : กองการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2538.

วิมลศิริ ชำนาญเวช และ วิจิต มั่นตาภรณ์, บรรณาธิการ. สิทธิมนุษยชน
สิทธิหรือหน้าที่ในประเทศไทยปัจจุบัน? กรุงเทพ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2535.

วิจิต มั่นตาภรณ์. งานวิจัย เรื่องสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
(อัครสำเน).

ศูนย์เครือข่ายสิทธิเอเชียเน็ท. รายงานผลการศึกษาวิจัยเบื้องต้น เรื่อง
แนวทางการพัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพ : ม.ป.ท.,
2538.

เสนห์ จามริก. การเมืองไทยกับพัฒนาการรัฐธรรมนูญ ชุดศึกษาวิจัยพัฒนาการสิทธิ
มนุษยชนในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์, 2529.

สุदारตน์ ศุภพิพัฒน์ กับคณะและมาลี พฤษพงษ์สาวลี. การแสวงหาประโยชน์
ทางเพศจากสตรีไทยกับปัญหาสิทธิมนุษยชน และสตรีกับกฎหมาย ชุดศึกษา
วิจัยพัฒนาการสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร :
เจริญวิทย์การพิมพ์, 2537.

สมพงษ์ พัดปุย และคณะ. สภาพสิทธิของสลัม. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์
การพิมพ์, 2537.

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา. ระบบงานรัฐสภาไทย. กรุงเทพมหานคร :
กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา. ม.ป.ป.

สมคิด เลิศไพฑูรย์กับคณะ, รวมบทความทางวิชาการ เนื่องในโอกาสครบรอบ
80 ปี ศาสตราจารย์ไพโรจน์ ชัยนาม. หน้า 261-286. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2535.

เสนห์ จามริก. รัฐธรรมนูญและสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยและ 60 ปี
ประชาธิปไตยไทย. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป, 2535.

สิทธิชาวเขา. คู่มืออาสาสมัครส่งเสริมสิทธิ. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท., 2535.

การประชุม, กอง. สรุปผลงานของสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ประจำปี พ.ศ.2535 (กันยายน-ธันวาคม 2535), (อัคราเนา).

———. สรุปผลงานของสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา.
ชุดที่ 18 ปีที่ 2 (มกราคม-สิงหาคม 2536), (อัคราเนา).

———. สรุปผลงานของสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา.
ชุดที่ 18 ปีที่ 2 (กันยายน-ธันวาคม 2536), (อัคราเนา).
ชุดที่ 18 ปีที่ 2 (พฤษภาคม-กรกฎาคม 2537), (อัคราเนา).

———. สรุปผลงานของสภาผู้แทนราษฎรและที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา.
ชุดที่ 18 ปีที่ 3 (กันยายน-ธันวาคม 2537), (อัคราเนา)

กรรมการ 2 กอง. สรุปรายงานการพิจารณาเรื่องต่างๆของคณะกรรมการ
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2535-2538.
(อัครสาเนา)

โกศล โสภาคย์วิจิตร. การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายไทย.
รายงานผลการวิจัย. มีนาคม 2523. (อัครสาเนา).

คณะอนุกรรมการสำรวจและศึกษาผลกระทบด้านอาชีพประมง. รายงานการสำรวจ
และศึกษาผลกระทบด้านอาชีพประมง โครงการโรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อน
ปากมูล. ม.ป.ท. : พฤษภาคม, 2537. (อัครสาเนา).

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติและองค์การกองทุนเพื่อเด็ก
แห่งประเทศไทย. รายงานการประชุมการปฏิบัติการ เรื่อง เด็กในภาวะ
ยากลำบาก. ม.ป.ท., 2533.

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและสภาสังคมสงเคราะห์
แห่งประเทศไทย. การดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็ก.
ม.ป.ท., 2536. (อัครสาเนา)

ควบคุมโรคติดต่อ, กรม. ปัญหาและผลกระทบของโรคเอดส์ในเด็ก. ม.ป.ท. :
2536. (อัครสาเนา).

คณะกรรมการประสานงานองค์การสิทธิมนุษยชน. ข้อเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการ-
สิทธิมนุษยชนในสภาผู้แทนราษฎร. เอกสารประกอบการชี้แจงคณะ
กรรมการกิจการสภา. ม.ป.ป., (อัครสาเนา).

คณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา. เอกสารหมายเลขสี่ สรุปสถานการณ์
ปัญหาสังคมไทยในรอบปี 2537. กรุงเทพฯ:ม.ป.ท., 2537.

- . สรุปการดำเนินงานการประสานการปฏิบัติการแก้ไขปัญหาโสเภณีและโสเภณีเด็ก. รายงานในการสัมมนา เรื่องการติดตามและประเมินผลเพื่อแก้ไขการค้าประเวณี 27 กันยายน 2536.

คณะที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. รายงานสถานการณ์ สังคมและแรงงาน ปี พ.ศ.2536-2537. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2537.

จรัญ ภักดีธนากุล.บทความ เรื่อง ตลาดการกับกระบวนการยุติธรรม. ม.ป.ท. : ม.ป.ป. (อัครสำเนา).

ชิตชัย วรรณสถิตย์, พล.ต.ต.บทความเรื่อง ตำรวจกับกระบวนการยุติธรรม. ม.ป.ท. : ม.ป.ป. (อัครสำเนา).

ธงทอง จันทร์รางคู่. ระบบการปรับปรุงประสิทธิภาพดำเนินงานของคณะกรรมการ. เอกสารรายงานการวิจัยคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย. 2538.(อัครสำเนา).

นัทธี จิตสว่าง. บทความเรื่องงานราชทัณฑ์กับกระบวนการยุติธรรม ม.ป.ท. : ม.ป.ป. (อัครสำเนา).

ประชาสงเคราะห์, กรม. สรุปงานกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น. ม.ป.ม. 2538, (อัครสำเนา).

— . การดำเนินงานให้การสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ : กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ม.ป.ป. (อัครสำเนา).

— . ทำเนียบองค์การสวัสดิการสังคมภาคเอกชนที่ปฏิบัติงานด้านสตรี. กรุงเทพฯ: หจก. อรุณการพิมพ์, 2538.

- . สรุปงานกองสงเคราะห์เด็กและบุคคลวัยรุ่น. ม.ป.ท. :
2538. (อัคราเนนา).
- ปธาน สุวรรณมงคล. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง บทบาทของ
คณะกรรมการสามัญ สภาผู้แทนราษฎร. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.,
2538. (อัคราเนนา).
- มนตรี รุปลสุวรรณ .รายงานการวิจัย เรื่อง แนวทางในการเพิ่มพูนสมรรถนะของ
สภาผู้แทนราษฎรไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีคณะทำงานของคณะกรรมการ,
ผู้ช่วยดำเนินงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, การให้บริการข้อมูลทางวิชาการ
และสวัสดิการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร. กรุงเทพฯ: กองการพิมพ์, 2538.
- . ระบบการบริหารหน่วยธุรการของรัฐสภาที่เป็นอิสระ. เอกสารรายงาน
การวิจัยคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย สภาผู้แทนราษฎร, 2538
(อัคราเนนา).
- เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักงาน. การสัมมนา เรื่อง กลไกระดับชาติในการ
ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภา
ผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป. (อัคราเนนา).
- . รายงานสรุปผลการสัมมนา เรื่อง การพัฒนาประชาธิปไตยในสังคม
ไทย. รายงานสรุปผลการสัมมนาคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิ
มนุษยชน. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป.
(อัคราเนนา).
- . การสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาประชาธิปไตยในสังคมไทย.
กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป. (อัคราเนนา).
- อิสรา ทยาหทัย. สถานการณ์สิทธิมนุษยชนปี 2527. กลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อ
สังคม (กศส.) .ม.ป.ท., ม.ป.ป.

กุลพล พลวัน. รายงานการเดินทางไปร่วมสังเกตการณ์ประชุมคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ. อัยการนิเทศ. ฉบับที่ 2(2537): 51-87.

กิตติพงศ์ กิตยารักษ์. สถาบันแห่งชาติในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน. อัยการนิเทศ. ฉบับที่ 176 (2535) : 11-21.

ประพันธ์ นัยโกวิท และศิริศักดิ์ ตียะพรรณ. รายงานข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของผู้ถูกคุมขังหรือจำคุกในประเทศไทย. วารสารอัยการ ปีที่ 14 (เมษายน 2534) : 125-138.

ฝ่ายวิจัยและวางแผนธนาคารไทยพาณิชย์, วารสารสถานการณ์เศรษฐกิจ. 13 (8 สิงหาคม 2536).

วิเทศสัมพันธ์. การประชุมสุดยอดว่าด้วยการพัฒนาทางสังคม นิตยสารการประชาสงเคราะห์. ฉบับที่ 1 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2538) : 57-61.

สุรินทร์ พิศสุวรรณ. เงื่อนไขทางการเมืองที่นำไปสู่การละเมิดสิทธิมนุษยชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้. วารสารธรรมศาสตร์ ปีที่ 12 (กันยายน 2526): 108-128.

สมจิตร ทองประดับ. การได้สิทธิในที่ดินของรัฐ. กรุงเทพมหานคร: ดุลพาท, กรกฎาคม-สิงหาคม 2531.

ยูเนสโก คูรีเย. ปีที่ 47 (มีนาคม 1994): 8-48.

เกษมศักดิ์ แสนโกชนัน. การศึกษาเปรียบเทียบระบบกรรมาธิการของรัฐสภาด้วยและสหรัฐอเมริกา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.

บัญชา เจียวต่าย. การให้ประชาชนเข้าถึงเอกสารของทางราชการในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

รัชนิกร โชติชัยสถิตย์. การคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน
โดยอัยการ: วิเคราะห์ตามแนวทางสังคมสงเคราะห์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ศยามล ไกรยูรวงศ์. ปัญหาทางกฎหมายและนโยบายของการใช้อำนาจรัฐที่
เกี่ยวกับการจัดการที่ดินในเขตป่า. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

อรทิพย์ พิศาลบุตร. ปัญหาเกี่ยวกับคณะกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทน
ราษฎร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม.

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางแพ่งและทางการเมือง.

ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พุทธศักราช 2535.

ประมวลความตกลง อนุสัญญาระหว่างประเทศและหลักการสากลเกี่ยวกับการ
ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือให้การสนับสนุน

ประกาศรัฐสภา เรื่อง การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของส่วนราชการในสังกัด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2537.

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518.

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2535.

พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ.2518

พระราชบัญญัติจัดระเบียบปฏิบัติราชการฝ่ายรัฐสภา (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535.

พิธีสารเสรีการค้าแห่งกติการะหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิทางพลเมืองและทางการเมือง.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2538

อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ.

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก. กรุงเทพฯ:ม.ป.ท.2536.

The Constitution of the Kingdom of Cambodia 1993.

Un Declaration on the Right to Development.

Vienna Declaration and Programme of Action 25 June 1993.

ภาษาอังกฤษ

A.R. Browning. House of Representatives Practice. Canberra :
Australia Government Publishing service, 1989.

Chamber Research Office, Department of the House of Representatives. Committees. Factsheet, May 1994.

Editor Sir Charles Gordon, KCB. Erskine May's Treatise on The Law, Privileges, Proceedings and Usage of Parliament. Twentieth Edition. Butterworth, 1983.

Human Rights and Equal Opportunity Commission. Good Business Practice. Sydney : n.p., 1994.

Human Rights Australia. Privacy, Guide to the Federal Privacy Act. Sydney : n.p., n.d.

Human Rights and Equal Opportunity Commission. Discrimination in Employment and occupation. Sydney : n.p., 1995.

———. The Sex Discrimination Act 1984 Sexual Harassment Knowing Your Rights. n.p., n.d.

———. Racial Discrimination Act. n.p., May 1995.

———. Your Rights at work. n.p., n.d.

———. Disability Discrimination Act. n.p., n.d.

John.D.Lees and Malcolm Show. Committees in Legislatures A Comparative Analysis. North Carolian : Duke University Press, 1979.

Joel Feinbers and Hyman Gross. Philosophy of Law. California: Dickenson Publishing, 1975.

- Leandro Despouy. Function and "Jurisprudence" of the IPU Committee on the Human Rights of Parliamentarians. Geneva : Inter-Parliamentary Union, 1993.
- Mazuki Darusman. Human Rights: An Indonesia Perspective. Paper : Asia Foundation, Human Rights Workshop, Manila, March 2-4 ,1994.
- Phelip Laundry. Parliaments in the Modern World. Dartmouth Publishing, 1989.
- Ray E. Keesey. Modern Parliamentary Procedure. Houghton Mifflin, 1974.
- Suthy Prasartset, ed. From Hope to Action: The Alliance of People. กรุงเทพฯ: เม็ดทรายพริ้นติ้ง, 1992.
- Stephen Gillers. Getting Justice. The Rights of People. New York: Basic Books, 1971.
- Schnellknecht, Helmunt. "The System of Parliamentary Committee." Constitutional and Parliamentary Information. 3rd and 4th Quarter, 1984.
- The International Centre for Parliamentary Documentation of the Inter-Parliamentary Union. Parliament of the world. Vol 1. London : Go Publishing, 1986.
- Walter Laqueur and Barry Rubin. The Human Rights Reader. Philadelphia : Temple University Press, 197.

Human Rights. International Instruments
Chart of Ratifications as at 21 December 1993.
United Nation:New York,1994.

Rights and Responsibilities. California:
University of Southern California Press, 1978.

Human Rights. A Compilation of International
Instruments United Nations. n.p., n.d.

Ten Years of the Convention on the Elimination
of All Forms of Discrimination Against Women.
Sydney : n.p., October,1990.

Our Voice: Bangkok NGO Declaration on Human
Rights. Bangkok: Edison Press Products,1993.

The United Nations Commission on Human Rights,
Annex to Resolution 1922/54 on National
Institutions For the Promotion and Protection of
Human Rights,3 March 1992.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ปฏิญญาสากล

ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ

คำปรารภ

โดยที่การยอมรับนับถือเกียรติศักดิ์ประจำตัว และสิทธิเท่าเทียมกัน และ โอนมิได้ของบรรดาสมาชิกทั้งหลายแห่งครอบครัวมนุษย เป็นหลักมูลเหตุแห่งอิสรภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก

โดยที่การไม่นำพาและการเหยียดหยามต่อสิทธิมนุษยชน ยังผลให้มีการ กระทำอันป่าเถื่อนซึ่งเป็นการละเมิดมโนธรรมของมนุษยชาติอย่างร้ายแรงและได้มี การประกาศว่าปฏิกานสูงสุดของสามัญชนได้แก่ความต้องการให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ในโลก ด้วยอิสรภาพในการพูด และความเชื่อดี และอิสรภาพพ้นจากความหวาดกลัวและ ความต้องการ

โดยที่เป็นจำเป็นอย่างยิ่งที่สิทธิมนุษยชนควรได้รับความคุ้มครองโดยหลัก บังคับของกฎหมายถ้าไม่ประสงค์จะให้คนตกอยู่ในบังคับให้หันเข้าหาการกบฏขัดขึ้น ต่อพระราชและการกดขี่เป็นวิถีทางสุดท้าย

โดยที่เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมวิวัฒนาการแห่งสัมพันธไมตรี ระหว่างนานาชาติ

โดยที่ประชากรแห่งสหประชาชาติได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรถึงความเชื่อมั่นใน สิทธิมนุษยชนอันเป็นหลักมูลในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษย์ และในสิทธิเท่าเทียมกัน ของบรรดาชายและหญิง และได้ตกลงใจที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและ มาตรฐานแห่งชาติที่ดีขึ้นด้วยในอิสรภาพอันกว้างขวางยิ่งขึ้น

โดยที่รัฐสมาชิกต่างปฎิญญาจะให้บรรลุถึงซึ่งการส่งเสริมการเคารพ และ การปฏิบัติตามทั่วสากลต่อสิทธิมนุษยชนและอิสรภาพหลักมูล โดยร่วมมือกับสหประชาชาติ

โดยที่ความเข้าใจร่วมกันในสิทธิและอิสรภาพเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพื่อ ให้ปฎิญญาสำเร็จผลเต็มบริบูรณ์

ฉะนั้น บัดนี้สมัชชาจึงประกาศว่า :

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนี้ เป็นมาตรฐานร่วมกันแห่งความสำเร็จสำหรับบรรดาประชากรและประชาชาติทั้งหลาย เพื่อจุดหมายปลายทางที่ว่า เอกชนทุกคนและองค์การ โดยการรำลึกถึงปฏิญญานี้เป็นเบื้องนิจ จะบากบั่นพยายามด้วยการสอนและอิสรภาพเหล่านี้และด้วยมาตรการก้าวหน้าที่ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศในอันที่จะให้มีการยอมรับนับถือและการปฏิบัติตามโดยสากล และอย่างเป็นผลจริงจังกทั้งในบรรดาประชาชนของรัฐสภาด้วยกันเองและในบรรดาประชาชนของดินแดนที่อยู่ใต้อำนาจของรัฐนั้น ๆ

ข้อ 1 มนุษย์ทั้งหลายเกิดมามีอิสระและเสมอภาคกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิต่างมีเหตุผล และมีโนธรรม และควรปฏิบัติต่อกันด้วยเจตนารมณ์แห่งภราดรภาพ

ข้อ 2 (1) ทุกคนย่อมมีสิทธิและอิสรภาพบรรดาที่กำหนดไว้ในปฏิญญานี้โดยปราศจากความแตกต่างไม่ว่าชนิดใด ๆ ดังเช่น เชื้อชาติ ผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น เผ่าพันธุ์แห่งชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิดหรือสถานะอื่น ๆ

(2) อนึ่งจะไม่มี ความแตกต่างใด ๆ ตามมูลฐานแห่งสถานะทางการเมือง การเมือง ทางการศึกษา หรือทางการระหว่างประเทศของประเทศหรือดินแดนที่บุคคลสังกัด ไม่ว่าดินแดนนี้จะ เป็นเอกราชอยู่ในความพิทักษ์มิได้ปกครองตนเอง หรืออยู่ภายใต้การจำกัดอธิปไตยใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อ 3 ทุกคนมีสิทธิในการดำรงชีวิต เสรีภาพ และความมั่นคงแห่งตัวตน

ข้อ 4 บุคคลใด ๆ จะถูกยึดเป็นทาส หรือต้องภาระจำยอมไม่ได้ความเป็นทาสและการค้าทาสเป็นห้ามขาดทุกรูป

ข้อ 5 บุคคลใด ๆ จะถูกทรมานหรือได้รับผลปฏิบัติ หรือการลงโทษที่โหดร้ายผิดมนุษยธรรมหรือต่ำช้าไม่ได้

ข้อ 6 ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมายทุกหนทุกแห่ง

ข้อ 7 ทุกคนเสมอกันตามกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ อันเป็นการล่วงละเมิดปฏิญญา และจากการยุยงให้เกิดการเลือกปฏิบัติดังกล่าว

ข้อ 8 ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับบำบัดเป็นผลจริงจังกจากศาลที่มีอำนาจแห่งชาติต่อการกระทำอันละเมิดสิทธิหลักมูล ซึ่งตนได้รับตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

ข้อ 9 บุคคลใดจะถูกจับกุม กักขัง หรือเนรเทศไปต่างถิ่นโดยพลการไม่ได้

ข้อ 10 ทุกคนมีสิทธิโดยเสมอภาคเต็มที่ในอันที่จะได้รับการพิจารณาที่เป็นธรรมและเปิดเผยจากศาลที่อิสระและเที่ยงธรรมในการกำหนดสิทธิและหน้าที่ของตน และการกระทำผิดอาชญาใด ๆ ที่ตนถูกกล่าวหา

ข้อ 11 (1) ทุกคนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางอาญา มีสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีผิดตามกฎหมายในการพิจารณาเปิดเผย ซึ่งตนได้รับหลักประกันบรรดาที่จำเป็นสำหรับการต่อสู้คดี

(2) จะถือบุคคลใด ๆ ว่ามีความผิดทางอาญาเนื่องด้วยการกระทำหรือละเว้นใด ๆ อันมิได้จัดเป็นความผิดทางอาญาตามกฎหมายแห่งชาติหรือกฎหมายระหว่างประเทศ ในขณะที่ได้กระทำการนั้นขึ้นไม่ได้และจะลงโทษอันหนักกว่าที่ใช้อยู่ในขณะนี้ที่ได้กระทำความผิดทางอาญานั้นไม่ได้ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองของกฎหมายต่อการแทรกสอดหรือการลบลู่คั่งกล่าวนั้น

ข้อ 13 (1) ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งการเคลื่อนไหวและสถานที่อยู่ในภายในเขตของแต่ละรัฐ

(2) ทุกคนมีสิทธิที่จะออกจากประเทศใด ๆ ไป รวมทั้งประเทศของตนด้วยและที่จะกลับยังประเทศตน

ข้อ 14 (1) ทุกคนมีสิทธิที่จะแสวงหา และที่จะได้อาศัยพำนักในประเทศอื่นเพื่อลี้ภัยจากการประหัตประหาร

(2) จะอ้างสิทธินี้ไม่ได้ ในกรณีที่มีการดำเนินคดีสืบเนื่องอย่างแท้จริงมาจากความผิดที่ไม่ใช่ทางการเมืองหรือจากการกระทำอันขัดต่อวัตถุประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ

ข้อ 15 (1) ทุกคนมีสิทธิในการถือสัญชาติหนึ่ง

(2) บุคคลใด ๆ จะถูกตัดสัญชาติของตนโดยพลการ หรือถูกปฏิเสธที่จะเปลี่ยนสัญชาติไม่ได้

ข้อ 16 (1) ชายและหญิงที่มีอายุเต็มบริบูรณ์แล้วมีสิทธิที่จะทำการสมรส และจะก่อตั้งครอบครัวโดยปราศจากการจำกัดใด ๆ อันเนื่องจากเชื้อชาติ สัญชาติ หรือศาสนาต่างมีสิทธิเท่าเทียมกันในการสมรส ระหว่างการสมรส และในการขาดจากการสมรส

(2) การสมรสจะกระทำกันก็แต่ด้วยความยินยอมโดยอิสระและเต็มที่ของผู้ที่เจตนาจะเป็นคู่สมรส

(3) ครอบครัวยุคใหม่เป็นหน่วยธรรมชาติ และหลักมูลของสังคมและสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากสังคมและรัฐ

ข้อ 17 (1) ทุกคนมีสิทธิที่จะเป็นเจ้าของทรัพย์สินโดยลำพังตนเอง เช่นเดียวกับโดยร่วมกับผู้อื่น

(2) บุคคลใด ๆ จะถูกริบทรัพย์สินโดยพลการไม่ได้

ข้อ 18 ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความคิด มโนธรรมและศาสนา สิทธินี้รวมถึงอิสรภาพในการเปลี่ยนศาสนาหรือความเชื่อถือและอิสรภาพในการที่จะประกาศศาสนาหรือความเชื่อถือของตนโดยการสอน การปฏิบัติ การสักการบูชา และการประกอบพิธีกรรมไม่ว่าจะโดยลำพังตนเองหรือในประชาคมร่วมกับผู้อื่น และเป็นการสาธารณะหรือส่วนบุคคล

ข้อ 19 ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งความเห็นและการแสดงออก สิทธินี้รวมถึงอิสรภาพในการที่จะถือเอาความเห็นโดยปราศจากการแทรกสอดและที่จะแสวงหา รับและแจกจ่ายข่าวสารและความคิดเห็นไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ และโดยไม่คำนึงถึงเขตแดน

ข้อ 20 (1) ทุกคนมีสิทธิในอิสรภาพแห่งการร่วมประชุมและการตั้งสมาคมโดยสันติ

(2) บุคคลใด ๆ จะถูกบังคับให้สังกัดสมาคมหนึ่งสมาคมใดไม่ได้

ข้อ 21 (1) ทุกคนมีสิทธิที่จะมีส่วนในรัฐบาลของตน จะเป็นโดยตรงหรือโดยผ่านทางผู้แทนซึ่งได้เลือกตั้งโดยอิสระ

(2) ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าถึงบริการสาธารณะในประเทศของตนโดยเสมอภาค

(3) เจตน์เจาน์ของประชาชนจะต้องเป็นมูลฐานแห่งอำนาจของรัฐบาล เจตน์เจาน์นี้จะต้องแสดงออกทางการเลือกตั้งตามกำหนดเวลาและอย่างแท้จริงซึ่งอาศัยการออกเสียงโดยทั่วไป และเสมอภาคและการลงคะแนนลับหรือวิธีการลงคะแนนโดยอิสระอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

ข้อ 22 ทุกคนในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม มีสิทธิในความมั่นคงทางสังคมและมีสิทธิในการบรรลุถึงสิทธิทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทางวัฒนธรรม อันจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเกียรติศักดิ์ของตน และการพัฒนาบุคลิกภาพของตนอย่างอิสระ ทั้งนี้โดยความเพียรพยายามแห่งชาติ และโดยร่วมมือระหว่างประเทศ และตามระบอบการแยกทรัพยากรของแต่ละรัฐ

ข้อ 23 (1) ทุกคนมีสิทธิในการงาน ในการเลือกงานโดยอิสระ ในเงื่อนไขอันยุติธรรมและเป็นประโยชน์แห่งการงาน และในการคุ้มครองต่อการว่างงาน

(2) ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับเงินค่าจ้างเท่าเทียมกัน สำหรับงานเท่าเทียมกัน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ

(3) ทุกคนที่ทำงานมีสิทธิที่จะได้รับเงินจ้างที่ยุติธรรมและเป็นประโยชน์ที่จะให้ประกันแก่ตนเอง และครอบครัวแห่งตน ซึ่งความเป็นอยู่อันคู่ควรแก่เกียรติศักดิ์ของมนุษย์ และถ้าจำเป็นก็จะต้องได้รับวิธีทางคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วย

(4) ทุกคนมีสิทธิที่จะจัดตั้ง และที่จะเข้าร่วมสหพันธกรรมกรเพื่อคุ้มครองแห่งผลประโยชน์ของตน

ข้อ 24 ทุกคนมีสิทธิในการพักผ่อนและเวลาว่าง รวมทั้งการจำกัดเวลาทำงานตามสมควรและวันหยุดงานเป็นครั้งคราวโดยได้รับเงินจ้าง

ข้อ 25 (1) ทุกคนมีสิทธิในมาตรฐานการครองชีพอันเพียงพอสำหรับสุขภาพและความเป็นอยู่ดีของตนและครอบครัว รวมทั้งอาหารเครื่องนุ่งห่มที่อยู่อาศัย และการดูแลสุขภาพทางแพทย์ และบริการสังคมที่จำเป็นและมีสิทธิในความมั่นคงยามว่างงานเจ็บป่วยพิการ เป็นหม้าย ว่างชรา หรือขาดอาชีพอื่นในพฤติการณ์ที่นอกเหนืออำนาจของตน

(2) มารดาและเด็กมีสิทธิที่จะรับการดูแลสุขภาพ และการช่วยเหลือเป็นพิเศษ เด็กทั้งปวงไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกสมรส จะต้องได้รับการคุ้มครองทางสังคมเช่นเดียวกัน

ข้อ 26 (1) ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา การศึกษาจะต้องให้เปล่าอย่างน้อยในชั้นประถมศึกษาและการศึกษาขั้นหลักรวม การประถมศึกษาต้องเป็นการบังคับการศึกษาทางเทคนิคและวิชาชีพ จะต้องเป็นอันเปิดโดยทั่วไป และการศึกษาชั้นสูงขึ้นไปก็จะต้องเป็นอันเปิดสำหรับทุกคน เข้าได้ถึงโดยเสมอภาคตามมูลฐานแห่งคุณวุฒิ

(2) การศึกษาจะได้จัดไปในทางพัฒนาบุคลิกภาพมนุษย์อย่างเต็มที่ และยังความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและอิสภาพหลักมูลให้มั่นคงแข็งแรง จะต้องส่งเสริมความเข้าใจ ขันติธรรม และมิตรภาพระหว่างบรรดาประชาชาติ กลุ่มเชื้อชาติ และจะต้องส่งเสริมกิจกรรมของสหประชาชาติ เพื่อดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

(3) บิดามารดา มีสิทธิเบื้องต้นที่จะเลือกชนิดของการศึกษาอันจะ
ให้แก่บุตรของตน

ข้อ 27 (1) ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมในชีวิตทางวัฒนธรรมของประชาคม
โดยอิสระที่จะบันเทิงใจในศิลปะ และที่จะมีส่วนร่วมในความรุดหน้า และคุณประโยชน์ทาง
วิทยาศาสตร์

(2) ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองผลประโยชน์ทางศีลธรรม
และทางวัตถุอันเป็นผลจากประดิษฐกรรมใด ทางวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม และ
ศิลปกรรมซึ่งตนเป็นผู้สร้าง

ข้อ 28 ทุกคนมีสิทธิในระเบียบทางสังคมและระหว่างประเทศซึ่งจะเป็น
ทางให้สำเร็จผลเต็มที่ตามสิทธิและอิสระภาพที่กำหนดไว้ในปฏิญญา

ข้อ 29 (1) ทุกคนมีหน้าที่ต่อประชาคมด้วยการพัฒนาบุคลิกภาพของตนโดย
อิสระและ เต็มที่จะกระทำก็แต่ในประชาคมเท่านั้น

(2) ในการใช้สิทธิและอิสระภาพแห่งตน ทุกคนตกอยู่ในบังคับของ
ข้อจำกัดเพียงเท่าที่ได้กำหนดลงโดยกฎหมายเท่านั้น เพื่อประโยชน์ที่จะได้มาซึ่งการ
รับนับถือและ เคารพสิทธิและอิสระภาพของผู้อื่นตามสมควรและที่เผชิญกับความเรียกร้อง
ต้องการอันเที่ยงธรรมของศีลธรรมความสงบเรียบร้อยของประชาชน และสวัสดิการ
ทั่วไปในสังคมประชาธิปไตย

(3) สิทธิและเสรีภาพเหล่านี้จะใช้ขัดต่อวัตถุประสงค์และหลักการ
ของสหประชาชาติไม่ว่าในกรณีใด ๆ

ข้อ 30 ไม่มีบทใดในปฏิญญาที่จะอนุমানว่าให้สิทธิใด ๆ แก่รัฐ หมู่คณะ
หรือบุคคลในอันที่จะดำเนินกิจกรรมใด หรือปฏิบัติภารกิจใด ๆ อันมุ่งต่อการทำลายสิทธิ
และเสรีภาพที่กำหนดไว้ ณ ที่นี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

UN DECLARATION ON THE
RIGHT TO DEVELOPMENT

Adopted by General Assembly resolution 41/128
on 4 December 1986

THE GENERAL ASSEMBLY

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations relating to the achievement of international co-operation in solving international problems of an economic, social, cultural or humanitarian nature, and in promoting and encouraging respect for human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to race, sex, language or religion,

Recognizing that development is a comprehensive economic, social, cultural and political process, which aims at the constant improvement of the well-being of the entire population and of all individual on the basis of their active, free and meaningful participation in development and in the fair distribution of benefits resulting therefrom,

Considering that under the provisions of the Universal Declaration of Human Rights, everyone is entitled to a social and international order in which rights and freedoms set forth in that Declaration can be fully realized,

Recalling the provisions of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights and of the International Covenant of Civil and Political Rights,

Recalling further the relevant agreements, conventions, resolutions, recommendations and other instruments of the United Nations and its specialized agencies concerning the integral development of the human being, economic and social progress and development of all peoples, including those instruments concerning decolonization, the prevention of discrimination, respect for and observance of, human rights and fundamental freedoms, the maintenance of international peace and security and the further promotion of friendly relations and co-operation among States in accordance with the Charter,

Recalling the right of peoples to self-determination, by virtue of which they have the right freely to determine their political status and to pursue their economic, social and cultural development,

Recalling also the right of peoples to exercise, subject to the relevant provisions of both International Covenants on Human Rights, Full and complete sovereignty over all their natural wealth and resources,

Mindful of the obligation of States under the Charter to promote universal respect for and observance of human rights and fundamental freedoms for all without distinction of any kind such as race, colour, sex, language, religion,

political or other opinion, national or social origin, property, birth or other status,

Considering that the elimination of the massive and flagrant violations of the human rights of the peoples and individuals affected by situations such as those resulting from colonialism, neo-colonialism, apartheid, all forms of racism and racial discrimination, foreign domination and occupation, aggression and threats against national sovereignty, national unity and territorial integrity and threats of war would contribute to the establishment of circumstances propitious to the development of a great part of mankind,

Concerned at the existence of serious obstacles to development, as well as to the complete fulfillment of human beings and of peoples, constituted, inter alia, by the denial of civil, fundamental freedoms are indivisible and interdependent and that, in order to promote development, equal attention and urgent consideration should be given to the implementation, promotion and protection of civil political, economic, social and cultural rights and that, accordingly, the promotion of, respect for and enjoyment of certain human rights and fundamental freedoms cannot justify the denial of other human rights and fundamental freedoms,

Considering that international peace and security are essential elements for the realization of the right of development,

Reaffirming that there is a close relationship between disarmament and development and that progress in the field of disarmament would considerably promote progress in the field of development and that resources released through disarmament measures should be devoted to the economic and social development and well-being of all peoples and, in particular, those of the developing countries,

Recognizing that the human person is the central subject of the development process and that development policy should therefore make the human being the main participant and beneficiary of development,

Recognizing that the creation of conditions favorable to the development of peoples and individuals is the primary responsibility of their States,

Aware that efforts at the international level to promote and protect human rights should be accompanied by efforts to establish a new international economic order,

Confirming that the right to development is an inalienable human right and the equality of opportunity for development is prerogative both of nations and of individuals who make up nations,

Proclaims the following Declaration on the Right to Development :

ARTICLE 1

1. The right to development is an inalienable human right by virtue of which every human person and all peoples are entitled to participate in, contribute to, and enjoy economic, social, cultural and political development, in which all human rights and fundamental freedoms can be fully realized.

2. The human right to development also implies the full realization of the right of peoples to self-determination, which includes, subject to the relevant provisions of both International Covenants on Human Rights, the exercise of their inalienable right to full sovereignty over all their natural wealth and resources.

ARTICLE 2

1. The human person is the central subject of development and should be the active participant and beneficiary of the right to development.

2. All human beings have a responsibility for development, individually and collectively, taking into account the need for full respect for their human beings and fundamental freedoms as well as their duties to the community, which alone can ensure the free and complete fulfillment of the human being, and they should therefore promote and protect an appropriate political, social and economic order for development.

3. States have the right and duty to formulate appropriate national development policies that aim at the constant improvement of the well-being of the entire population and of all individuals, on the basis of their active, free and meaningful participation in development and in the fair distribution of the benefits resulting therefrom.

ARTICLE 3

1. States have the primary responsibility for the creation of national and international conditions favourable to the realization of the right to development.

2. The realization of the right to development requires full respect for the principles of international law concerning friendly relations and co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations.

3. States have the duty to co-operate with each other in ensuring development and eliminating obstacles to development. States should realize their rights and fulfill their duties in such a manner as to promote a new international economic order based on sovereign equality, interdependence, mutual interest and co-operation among all States, as well as to encourage the observance and realization of human beings.

ARTICLE 4

1. States have the duty to take steps, individually and collectively, to formulate international development policies with a view to facilitating the full realization of the right to development.

2. Sustained action is required to promote more rapid development of developing countries. As a complement to the efforts of developing countries, effective international co-operation is essential in providing these countries with appropriate means and facilities to foster their comprehensive development.

ARTICLE 5

States shall take resolute steps to eliminate the massive and flagrant violations of the human rights of peoples and human beings affected by situations such as those resulting from apartheid, all forms of racism and racial discrimination, colonialism, foreign domination and occupation, aggression, foreign interference and threats against national sovereignty, national unity and territorial integrity, threats of war and refusal to recognize the fundamental right of peoples to self-determination.

ARTICLE 6

1. All States should co-operate with a view to promoting, encouraging and strengthening universal respect for and observance of all human beings and fundamental freedoms for all without and distinction as to race, sex, language or religion.

2. All human rights and fundamental freedoms are indivisible and interdependent; equal attention and urgent consideration should be given to the implementation, promotion and protection of civil, political, economic, social and cultural rights.

3. States should take steps to eliminate obstacles to development resulting from failure to observe civil and political rights, as well as economic, social and cultural rights.

ARTICLE 7

All states should promote the establishment, maintenance and strengthening of international peace and security and, to that end, should do their utmost to achieve general and complete disarmament under effective international control, as well as to ensure that the resources released by effective disarmament measures are used for comprehensive development, in particular that of the developing countries.

ARTICLE 8

1. States should undertake, at the national level, all necessary measures for the realization of the right to development and shall ensure, inter alia, equality of opportunity for all in their access to basic resources, education, health services, food, housing employment and the fair distribution of income. Effective measures should be undertaken to ensure that women have an active role in the development process. Appropriate economic and social reforms should be carried out with a view to eradicating all social injustices.

2. States should encourage popular participation in all spheres as an important factor in development and in the full realization of all human rights.

ARTICLE 9

1. All the aspects of the right to development set forth in the present Declaration are indivisible and interdependent and each of them should be considered in the context of the whole.

2. Nothing in the present Declaration shall be construed as being contrary to the purposes and principles of the United Nations, or as implying that any State, group or person has a right to engage in any activity or to perform any act aimed at the violation of the rights set forth in the

Universal Declaration of Human Rights and in the International Covenants on Human Rights.

ARTICLE 10

Steps should be taken to ensure the full exercise and progressive enhancement of the right to development, including the formulation, adoption and implementation of policy, legislative and other measures at the national and international levels.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปฏินญาว่าด้วยสิทธิในการพัฒนา

(มติสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ 41/128 เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 1986)

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ด้วยจิตสำนึกในความมุ่งหมายและหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติเกี่ยวกับความมุ่งมั่นที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างชาติเพื่อแก้ไขปัญหาระหว่างชาติในเรื่องเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมหรือมนุษยธรรม และเพื่อการส่งเสริมและการกระตุ้นสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของทุก ๆ คน โดยมีคำมั่นถึงความแตกต่างในเผ่าพันธุ์ เพศ ภาษาและศาสนา

ด้วยการยอมรับว่าการพัฒนาเป็นกระบวนการทางเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมและการเมืองที่มีขอบเขตกว้างขวางและมีจุดประสงค์ในการปรับปรุงอย่างถาวรเพื่อให้เกิดความอยู่ดีกินดีของประชากรและปัจเจกชนทั้งหมดบนพื้นฐานที่ว่าจะเป็นไปตามความต้องการ ความมีอิสระของคนเหล่านั้น รวมทั้งมีโอกาที่จะเข้าร่วมในการพัฒนานั้น ๆ อย่างเต็มที่ และมีการแข่งขันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างยุติธรรม

พิจารณาเห็นว่า ตามข้อกำหนดในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนทุก ๆ คนย่อมมีส่วนที่จะอยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคมและนานาชาติที่จะได้รับการรับรองสิทธิและเสรีภาพตามปฏิญญาสากลดังกล่าวอย่างเต็มที่

คำมั่นถึงข้อกำหนดในสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

คำมั่นถึงข้อตกลง สนธิสัญญา มติ ข้อเสนอแนะและวิธีการอื่น ๆ ของสหประชาชาติและหน่วยงานพิเศษของสหประชาชาติเกี่ยวกับการพัฒนา ความเป็นอยู่ของมนุษย์ ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมและการพัฒนาของมวลหมู่ประชากร รวมทั้งวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ป้องกันการครอบครองเป็นอาณานิคม ป้องกันการแบ่งแยก การให้ความสำคัญในการรักษาสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

หมายเหตุ เป็นคำแปลอย่างไม่เป็นทางการของผู้เขียน

การดูแลรักษาสันติภาพนานาชาติ ความมั่นคง การส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ให้มีเพิ่มมากขึ้นและความร่วมมือซึ่งกันและกันระหว่างรัฐตามกฎบัตรสหประชาชาติ

คำนึงถึงสิทธิของประชาชนในการตัดสินใจด้วยตนเอง โดยหลักที่ว่า ประชาชนเหล่านั้นมีสิทธิเสรีในการเลือกกระบวนกรเมืองด้วยตนเอง และมีสิทธิที่จะดำเนินการในเรื่องการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของตนเอง

คำนึงถึงสิทธิของประชาชนที่จะดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับข้อกำหนดของทั้งสนธิสัญญานานาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อำนวยเต็มที่เหนือทรัพยากรและทรัพย์สินสมบัติทางธรรมชาติของประชาชนเหล่านั้น

เล็งเห็นในภาวะของรัฐต่าง ๆ ภายใต้กฎบัตรสหประชาชาติในอันที่จะส่งเสริมความเคารพในสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานของทุกคนให้กว้างขวางทั่วโลก โดยไม่แบ่งแยกเผ่าพันธุ์ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ระบบการเมืองหรือความคิดเห็นแหล่งกำเนิดหรือสถานะอื่น ๆ

พิจารณาเห็นว่าการขจัดการละเมิดสิทธิมนุษยชนของประชาชนและปัจเจกชนที่รุนแรงและเลวร้าย อันเกิดจากสภาวะการณ์ต่าง ๆ อาทิ เช่น ระบบอาณานิคม ลัทธิอาณานิคมยุคใหม่ การเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับชนชาติ ลัทธิความรุนแรงทุกชนิด การแบ่งแยกเชื้อชาติ การครอบครอง ยึดครองของต่างชาติ ความเป็นเอกภาพของชาติ การละเมิดสิทธิสภาพนอกอาณาเขตและการก่อสงคราม การขจัดสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ จะก่อให้เกิดสภาวะการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาอย่างใหญ่หลวงของมนุษยชาติ

อันเกี่ยวเนื่องด้วยอุปสรรคร้ายแรงบางอย่างที่มีผลต่อพัฒนาการของมนุษย์ รวมทั้งอุปสรรคต่อการดำเนินการรณรงค์เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษยชาติ และประชาชนทั่วไป หากไม่มีการยอมรับของสาธารณชน เสรีภาพขั้นพื้นฐานจะไม่สามารถแบ่งแยกได้และไม่เป็นอิสระต่อกัน ดังนั้น หากจะส่งเสริมการพัฒนาให้เกิดขึ้น ควรจะให้ความสำคัญเท่ากันระหว่างความสนใจและการพิจารณาเร่งด่วนในเรื่องการปฏิบัติ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของสาธารณชน สิทธิทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม กระนั้นก็ตาม การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานบางอย่างอาจจะไม่เหมาะสมกับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานประเภทอื่น ๆ ก็ได้

พิจารณาเห็นว่าสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญขั้นพื้นฐานสำหรับการทำให้สิทธิในการพัฒนาเป็นจริง

ยืนยันถึงความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างการลดกำลังอาวุธกับการพัฒนาและ

ความก้าวหน้าในการลดกำลังอาวุธจะทำให้การส่งเสริมความก้าวหน้าในการพัฒนาเป็นจริง และที่ได้จากการนำทรัพยากรที่เหลือจากมาตรการในการลดกำลังอาวุธจะนำไปสู่การสนับสนุนในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประชาชนในประเทศกำลังพัฒนา

รับรองว่า มนุษย์ เป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนา ฉะนั้นนโยบายการพัฒนาควรจะจัดมนุษย์ไว้ เป็นผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญและ เป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์จากการพัฒนา

รับรองว่าการสร้างสภาวะการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประชาชนและปัจเจกชนเป็นความรับผิดชอบเบื้องต้นของรัฐของคนเหล่านั้น

สำนึกถึงความพยายามในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในระดับนานาชาติควรจะได้รับ การสนับสนุนด้วยความพยายามที่จะสร้างระบบเศรษฐกิจนานาชาติแนวใหม่

ยืนยันว่าสิทธิในการพัฒนาเป็นสิทธิมนุษยชนที่มอบโอนให้คนอื่นมิได้ และความเสมอภาคในโอกาสการพัฒนาเป็นอภิสิทธิ์ทั้งของชาติและของปัจเจกชนผู้สร้างชาติ

จึงขอประกาศให้ทราบทั่วกันถึงประกาศว่าด้วยสิทธิในการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น

มาตรา 1

1. สิทธิในการพัฒนาเป็นสิทธิมนุษยชนที่ไม่อาจมอบให้ผู้อื่นได้ โดยหลักการที่ว่า มนุษย์ทุกคนและประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าร่วมให้ความร่วมมือและดำเนินการในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและการเมือง โดยที่สิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมดได้รับการรับรองอย่างเต็มที่
2. สิทธิมนุษยชนว่าด้วยการพัฒนา ครอบคลุมถึงการรับรองอย่างเต็มที่ในสิทธิของประชาชน ว่าด้วยการกำหนดใจตนเองซึ่งรวมถึงเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทั้งในสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน การดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิที่มอบโอนให้ผู้อื่นมิได้ในการปกครองดูแลทรัพย์สินสมบัติและทรัพยากรตามธรรมชาติของเขาเหล่านั้น

มาตรา 2

1. มนุษย์เป็นศูนย์กลางในการพัฒนาและควรจะเป็นผู้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และเป็นผู้รับประโยชน์จากสิทธิในการพัฒนานั้น
2. มนุษยชนทั้งหลายมีภาระรับผิดชอบในการพัฒนา ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม มีภาระที่ต้องดำเนินการทำให้เกิดความเคารพในความเป็นมนุษย์และเสรีภาพขั้นพื้นฐาน รวมทั้งปฏิบัติภาระหน้าที่ที่มีต่อชุมชน ซึ่งแต่ละคนจะต้องสามารถมั่นใจในอิสระของตนและปฏิบัติหน้าที่ในฐานะมนุษยชาติให้ครบถ้วน พวกเขาจะต้องส่งเสริมสนับสนุนและปกป้องระบบการเมือง สังคมและเศรษฐกิจที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนา
3. รัฐมีสิทธิและหน้าที่ในการวางรูปแบบนโยบายในการพัฒนาแห่งชาติ ซึ่งมีเป้าหมายระยะยาวในการปรับปรุงความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนและปัจเจกชนทั้งหมด โดยขึ้นอยู่กับความร่วมมืออย่างจริงจัง ความมีอิสระและก่อให้เกิดประโยชน์ของประชาชาติและการแบ่งสรรผลประโยชน์ที่ได้รับอย่างยุติธรรม

มาตรา 3

1. รัฐมีภาระรับผิดชอบเบื้องต้นในการสร้างสภาวะการณ์ทั้งระดับชาติและนานาชาติให้เอื้ออำนวยต่อการรับรองสิทธิในการพัฒนา
2. การรับรองในสิทธิในการพัฒนานั้นจำเป็นต้องมีการเคารพในหลักการของกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยความสัมพันธ์ฉันท์มิตรและความร่วมมือระหว่างรัฐตามนัยกฎบัตรสหประชาชาติ
3. รัฐมีภาระหน้าที่ในการดำเนินการดำเนินการความร่วมมือระหว่างกันเพื่อการพัฒนาและขจัดปัญหาอุปสรรคในการพัฒนา รัฐจะต้องตระหนักในสิทธิและปฏิบัติภาระของตนดังกล่าว เพื่อสร้างระบบเศรษฐกิจนานาชาติใหม่ที่มีพื้นฐานอยู่บนอำนาจอธิปไตยที่เท่าเทียมกัน ความเป็นอิสระระหว่างกัน ผลประโยชน์ร่วมกันและความร่วมมือในหมู่รัฐต่าง ๆ อีกทั้งการกระตุ้นเตือนให้เคารพและตระหนักในความเป็นมนุษยชาติ

มาตรา 4

1. รัฐต่าง ๆ มีภาระหน้าที่ที่จะดำเนินการตามขั้นตอนโดยปัจเจกบุคคล และเป็นส่วนรวมในการวางนโยบายการพัฒนาระหว่างประเทศเพื่อก่อให้เกิดการตระหนักอย่างเต็มที่ถึงสิทธิในการพัฒนา
2. จำเป็นต้องมีการปฏิบัติ การสนับสนุนเพื่อส่งเสริมให้พัฒนาการใน

ประเทศกำลังพัฒนาเป็นไปโดยรวดเร็วและเพื่อเสริมความพยายามของประเทศกำลังพัฒนาความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญด้วยวิถีทางที่เหมาะสมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ประเทศต่าง ๆ เหล่านั้นในการสนับสนุนการพัฒนาอย่างเต็มที่

มาตรา 5

รัฐจะต้องใช้มาตรการเด็ดขาดในการขจัดการละเมิดสิทธิมนุษยชนของประชาชนและมนุษยชนอันเกิดจากสภาวะการณ์ต่าง ๆ เช่น สิ่งที่เกิดจากการแบ่งแยกเชื้อชาติ ผิว ลัทธิ ความรุนแรงทุกรูปแบบและการเหยียดหยาม การเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับเชื้อชาติ ลัทธิอาณานิคม การครอบครองและการยึดครองของต่างชาติ การรุกรานการแทรกแซงของต่างชาติ การกระทำที่เป็นภัยคุกคามอธิปไตย ความเป็นเอกภาพและบูรณภาพแห่งดินแดน การทำสงครามและการปฏิเสธสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการกำหนดใจตนเอง

มาตรา 6

1. ทุก ๆ รัฐจะต้องร่วมมือกันโดยมีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริม กระตุ้น และสร้างความแข็งแกร่งในการเคารพรักษาความเป็นมนุษยชนและ เสรีภาพพื้นฐานทั้งหมด โดยไม่แบ่งแยกเผ่าพันธุ์ เพศ ภาษาหรือศาสนา
2. สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานทั้งหมดเป็นสิ่งที่แบ่งแยกมิได้และมีเสรีภาพระหว่างกัน ควรให้ความใส่ใจและการพิจารณาอย่างเร่งด่วนเท่าเทียมกันในการนำไปปฏิบัติ การส่งเสริมและความคุ้มครองในสิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
3. รัฐจะต้องดำเนินการขจัดปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาที่เป็นผลมาจากความล้มเหลวในการปฏิบัติตามหลักการของสิทธิพลเมืองและ สิทธิทางการเมืองรวมถึงสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

มาตรา 7

ทุก ๆ รัฐ จะต้องส่งเสริมการสถาปนา การรักษา และการเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อวัตถุประสงค์อันนี้ รัฐจะต้องพยายามดำเนินการลดกำลังอาวุธให้เป็นผลสำเร็จโดยทั่วไปและอย่างเด็ด

ขาด ภายใต้การควบคุมระหว่างประเทศที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการนำทรัพยากรที่เหลือจากมาตรการลดกำลังอาวุธที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการพัฒนาอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา

มาตรา 8

1. รัฐจะต้องดำเนินการที่จำเป็นทั้งหมดในระดับประเทศเพื่อให้มีการตระหนักถึงสิทธิในการพัฒนาและจะต้องประกันความเสมอภาคของทุก ๆ คนที่จะมีสิทธิในทรัพยากรพื้นฐาน การศึกษา บริการสุขภาพอนามัย อาหาร บ้าน งานและการแบ่งสรรรายได้อย่างยุติธรรม ควรกำหนดมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองบทบาทสตรีในกระบวนการพัฒนา ควรมีการปฏิรูปทางเศรษฐกิจและสังคม
2. รัฐจะต้องกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกแนวทางเพื่อให้เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาและการรับรองสิทธิมนุษยชนทั้งหมดอย่างเต็มที่

มาตรา 9

1. เรื่องราวทุกแง่ทุกมุมเกี่ยวกับสิทธิในการพัฒนาที่ระบุในปฏิญญานี้ เป็นสิ่งที่แบ่งแยกมิได้และเป็นอิสระซึ่งกันและกัน และแต่ละเรื่องควรจะถูกนำมาพิจารณารวมกันทั้งหมด
2. ไม่มีข้อความส่วนใดในประกาศปัจจุบันที่วิเคราะห์ได้ว่าขัดกับวัตถุประสงค์และหลักการของสหประชาชาติ และก็ไม่มีความใดที่ให้โอกาสรัฐ กลุ่มคนหรือบุคคลใดมีสิทธิทำกิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่ละเมิดสิทธิที่มีระบุในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสนธิสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

มาตรา 10

ควรมีการดำเนินการเป็นขั้นตอนเพื่อให้มีการดำเนินการอย่างเต็มที่และก้าวไปข้างหน้าเกี่ยวกับสิทธิในการพัฒนา รวมถึงการวางรูปแบบ การออกมติและการปฏิบัติตามนโยบาย ตามกฎระเบียบและมาตรการต่าง ๆ ทั้งระดับชาติและระหว่างชาติ

ภาคผนวก ค

ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการ ณ กรุงเวียนนา^{*}

ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

รับรู้และยืนยันว่าสิทธิมนุษยชนทั้งหลายสืบทอดมาจากความมีเกียรติและคุณค่าที่มีมาแต่กำเนิดในตัวมนุษย์ และตัวมนุษย์เป็นประเด็นสำคัญของสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐาน และด้วยเหตุนี้จึงควรเป็นผู้ได้รับประโยชน์ที่สำคัญ และควรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการทำให้สิทธิเหล่านี้และเสรีภาพปรากฏเป็นความจริง

กล่าวย้ำ ถึงความรับผิดชอบของรัฐทั้งหลาย เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับกฎบัตรของสหประชาชาติที่จะพัฒนาและกระตุ้นให้เกิดการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐานสำหรับปวงชน โดยปราศจากการแตกต่างทางเชื้อชาติ เพศ ภาษาหรือศาสนา

พิจารณาเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ระหว่างประเทศ และความปรารถนาของประชาชาติทั้งหลายในความสงบเรียบร้อยระหว่างประเทศบนมูลฐานของหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐานสำหรับปวงชน ตลอดจนการเคารพหลักการแห่งความเท่าเทียมกันทางสิทธิและการแสดงเจตจำนงของประชาชน สันติภาพ ความเป็นประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเสมอภาค บทบัญญัติของกฎหมาย ลัทธิพหุนิยม การพัฒนามาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

มีความรู้สึกห่วงใยอย่างลึกซึ้งต่อรูปแบบอันหลากหลายของการเลือกปฏิบัติและความรุนแรงซึ่งสตรียังคงเป็นผู้เสียเปรียบทั่วโลก

มีมติรับรองปฏิญญาและแผนปฏิบัติการที่ประเทศ ณ กรุงเวียนนา

^{*} สุนิตย์ รัตนกุล ผู้แปล, "แฟ้มข้อมูล" ยูเนสโก กรุงเทพฯ, มีนาคม 2537, หน้า 40-42.

1. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยืนยันอีกครั้งหนึ่งในการให้คำมั่นอย่างจริงจังที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีเพื่อส่งเสริมให้เกิดความเคารพ การปฏิบัติตามและการคุ้มครองทั่วสากลในสิทธิมนุษยชนทั้งมวลและ เสรีภาพขั้นมูลฐานสำหรับปวงชนตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ เครื่องมืออื่น ๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนและกฎหมายระหว่างประเทศ ลักษณะอันเป็นสากลของสิทธิและ เสรีภาพเหล่านี้เป็นสิ่งที่ปราศจากความกังขาใด ๆ

2. ประชาชาติทั้งหลายมีสิทธิที่จะแสดงเจตจำนงของตนเอง เนื่องจากสิทธินั้น เขาจึงกำหนดสถานะทางการเมืองของตนอย่างมีอิสระและดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมของตนอย่างมีอิสระ

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์เฉพาะของชาติต่าง ๆ ที่ตกอยู่ภายใต้ระบอบอาณานิคมหรือรูปแบบอื่นในการครอบงำของต่างดาวหรือการยึดครองของต่างชาติ ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยอมรับสิทธิของชาติต่าง ๆ ในการกระทำใด ๆ ที่ชอบด้วยกฎหมายต้องตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ เพื่อแสดงเจตจำนงของตนเองให้ปรากฏเป็นความจริงและมีความเห็นว่าการปฏิเสธเจตจำนงข้างต้นเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและ เน้นความสำคัญของการปฏิบัติอย่างได้ผลเพื่อให้สิทธินี้เป็นความจริงขึ้นมา

5. สิทธิมนุษยชนทั้งมวลเป็นสากล แบ่งแยกมิได้พึ่งพากันและกัน และสัมพันธ์กัน ประชาคมโลกต้องปฏิบัติในเรื่องสิทธิมนุษยชนกันทั่วทั้งโลกด้วยวิสัยทัศน์และเสมอภาค บนรากฐานเดียวกันด้วยความสำคัญเช่นเดียวกัน ในขณะที่ต้องคำนึงถึงความสำคัญเช่นเดียวกัน ในขณะที่ต้องคำนึงถึงความสำคัญในเรื่องเอกลักษณ์ของชาติ ของภูมิภาคและภูมิหลังอันหลากหลายทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและทางศาสนาด้วยนั้น แต่ก็ เป็นหน้าที่ของรัฐต่าง ๆ ที่จะต้องส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และ เสรีภาพมูลฐานทั้งมวลโดยไม่คำนึงถึงระบบการเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม

6. ความพยายามของระบบสหประชาชาติที่มุ่งต่อความเคารพ การปฏิบัติตามทั่วสากลต่อสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นมูลฐานให้แก่ปวงชนนั้นช่วยเอื้อต่อเสถียรภาพและความเป็นอยู่ที่ดีอันจำเป็นสำหรับสัมพันธภาพที่สันติและเป็นมิตรระหว่างชาติต่าง ๆ และเพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่เพื่อสันติภาพและความมั่นคง อีกทั้งการพัฒนาทางสังคมและ เศรษฐกิจที่เป็นไปตามกฎหมายบัตรสหประชาชาติ

8. ระบอบประชาธิปไตย การพัฒนาการเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและ

เสรีภาพเป็นสิ่งที่เกื้อกูลกันและเสริมพลังซึ่งกันและกัน ระบอบประชาธิปไตยมีมูลฐานบนเจตจำนงของประชาชนที่แสดงออกอย่างเสรีในการกำหนดระบบทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของตนเอง และการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทุก ๆ ด้านของชีวิตของคนตามอรรถธิบายข้างต้นนั้น การส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นมูลฐานในระดับชาติและระหว่างชาติควรเป็นเรื่องสากล และปฏิบัติอย่างปราศจากเงื่อนไข ประชาคมโลกควรสนับสนุนความแข็งแกร่งและส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย การพัฒนาและเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นมูลฐานทั่วทั้งโลก

9. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยืนยันอีกว่าประเทศที่ด้อยพัฒนามากที่สุดที่กำลังดำเนินกรรมวิธีไปสู่ระบอบประชาธิปไตยและปฏิรูปทางเศรษฐกิจและส่วนใหญ่อยู่ในทวีปแอฟริกา นั้นควรได้รับการสนับสนุนจากประชาคมโลก เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบอบประชาธิปไตยและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ เป็นผลสำเร็จ

10. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยืนยันในสิทธิที่จะได้รับการพัฒนา ดังที่กำหนดไว้ในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิที่จะได้รับการพัฒนาอันเป็นสิทธิสากลและ เป็นส่วนสำคัญของสิทธิมนุษยชนขั้นมูลฐาน

ดังที่กล่าวไว้ในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิที่จะได้รับการพัฒนา ตัวมนุษย์เองคือหัวใจของการพัฒนา

ในขณะที่การพัฒนาเอื้อต่อการได้รับสิทธิมนุษยชนทั้งหลาย แต่ด้วยการพัฒนา ก็มิได้ เป็นเหตุผลสมควรที่จะใช้ตัดสิทธิมนุษยชนที่เป็นที่ยอมรับกันระหว่างประเทศ

รัฐต่าง ๆ พึงร่วมมือกันและเพื่อให้มั่นใจในการพัฒนาและ ขจัดอุปสรรคต่อการพัฒนา ประชาคมโลกพึงส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สิทธิที่จะได้รับการพัฒนาเป็นความจริง และช่วยขจัดอุปสรรคต่อการพัฒนา

ความก้าวหน้าอย่างถาวรในการปฏิบัติในเรื่องสิทธิที่จะได้รับการพัฒนาจำเป็นต้องมีนโยบายในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพในระดับชาติ และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่เที่ยงธรรมและสภาพแวดล้อมระหว่างประเทศทาง เศรษฐกิจที่อำนวยความสะดวก

11. สิทธิที่จะได้รับการพัฒนาควรทำให้บรรลุผลเพื่อสนองความต้องการของอนุชนในปัจจุบันและในอนาคตในการพัฒนาและในสภาพแวดล้อมที่เที่ยงธรรม ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนรับรู้ว่าการทิ้งสิ่งปฏิรูปที่เป็นพิษและ อันตรายเป็นการคุกคามอย่างร้ายแรงต่อสิทธิมนุษยชนในการดำรงชีวิตและสุขภาพอนามัยของปวงชน

12. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเรียกร้องให้ประชาคมโลกทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มที่ในการช่วยบรรเทาภาระหนักภายนอกของประเทศที่กำลังพัฒนาเพื่อเสริมความพยายามของรัฐบาลประเทศเหล่านั้นได้บรรลุความเป็นจริงอย่างสมบูรณ์ในการทำให้สิทธิประชาชนของตนทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

15. การเคารพต่อสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นมูลฐานโดยปราศจากเงื่อนไขใด ๆ เป็นข้อบังคับมูลฐานของกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ การขจัดลัทธิเชื้อชาติ การเหยียดผิวและความรู้สึกเกลียดกลัวคนต่างถิ่น และการไร้ชั้นติธรรมทุกรูปแบบให้สิ้นไปโดยเร่งด่วน เป็นภารกิจประการแรกของประชาคมโลก รัฐบาลต่าง ๆ พึงใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและต่อต้านสิ่งเหล่านั้น

17. การกระทำ วิธีการและการปฏิบัติของระบบก่อการร้ายทุกรูปแบบและการแสดงให้เห็นชัดแจ้งรวมทั้งการติดต่อกับบางประเทศในการค้ายาเสพติด เป็นกิจกรรมที่มุ่งทำลายสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นมูลฐานและระบอบประชาธิปไตย ความต่อเอกราชของรัฐ และบั่นทอนเสถียรภาพของรัฐบาลที่ตั้งขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ประชาคมโลกพึงดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อฝึกความร่วมมือในการป้องกันและต่อต้านระบบก่อการร้าย

18. สิทธิมนุษยชนของสตรีและ เด็กหญิงเป็นสิ่งที่ขาดมิได้ เป็นส่วนสำคัญและมีอาจแบ่งแยกจากสิทธิมนุษยชนสากล ความร่วมมืออย่างเต็มที่และโดยเสมอภาคของสตรีในวิถีชีวิตทางการเมือง พลเรือน เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมในระดับชาติ ภูมิภาคและโลกและการจัดการเลือกปฏิบัติ โดยถือเรื่องเพศเป็นเหตุเป็นจุดมุ่งหมายแรกของประชาคมโลก

ความรุนแรงที่มีมูลฐานจากทางเพศ การก่อวินและหาผลประโยชน์ทางเพศทุกรูปแบบและสิ่งทั้งหลายที่มีผลมาจากอคติทางวัฒนธรรมตลอดจนการค้าข้ามชาตินั้นเป็นการขัดต่อเกียรติและคุณค่าของความเป็นมนุษย์และจะต้องกำจัดให้หมดสิ้นไป เรื่องนี้อาจทำให้สำเร็จได้ด้วยมาตรการทางกฎหมายและการปฏิบัติของชาติและความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การศึกษา การตั้งครมโดยปลอดภัย การดูแลสุขภาพและการสนับสนุนทางสังคม

สิทธิมนุษยชนของสตรีพึงเป็นส่วนสำคัญในกิจกรรมสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ รวมทั้งการส่งเสริมการออกกฎหมายเกี่ยวกับสตรี

ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเร่งเร้าให้รัฐบาลต่าง ๆ สถาบันองค์การ

ระหว่างรัฐบาล และองค์กรพัฒนาเอกชนที่ความพยายามในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของสตรีและเด็กหญิง

19. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนเป็นหยัดในพันธกรณีของรัฐต่าง ๆ ในการประกันว่าบุคคลที่สังกัดในชนกลุ่มน้อยอาจใช้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐานได้อย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติใด ๆ และด้วยความเสมอภาคอย่างสมบูรณ์ตามกฎหมายที่สอดคล้องกับปฏิญญาว่าด้วยสิทธิของบุคคลที่เป็นชนกลุ่มน้อยของชาติหรือเชื้อชาติ ศาสนาและทางภาษา

บุคคลที่สังกัดในชนกลุ่มน้อยมีสิทธิชื่นชมกับวัฒนธรรมของตน เลือกถือและปฏิบัติศาสนากิจของตน และใช้ภาษาของตนเป็นส่วนตัวและในที่สาธารณะโดยเสรี และปราศจากการถูกขัดขวางหรือถูกเลือกปฏิบัติไม่ว่ารูปแบบใด ๆ

20. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนรับรู้ในเกียรติยศที่มีมาแต่กำเนิดการมีส่วนช่วยในลักษณะพิเศษของชนพื้นเมืองต่อการพัฒนาและความหลากหลายของสังคม และยืนยันอย่างเต็มที่ต่อพันธะของประชาคมโลกที่มีต่อความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของพวกเขา ซึ่งยังได้รับประโยชน์จากผลการพัฒนาแบบยั่งยืน รัฐต่าง ๆ พึงสร้างความมั่นใจในการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และโดยอิสระของคนพื้นเมืองในทุก ๆ ด้านของสังคมโดยเฉพาะในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวเอง

21. กลไกและโครงการของชาติและระหว่างชาติควรได้รับการส่งเสริมกำลังให้เข้มแข็งเพื่อการป้องกันและการคุ้มครองเด็ก โดยเฉพาะเด็กหญิงเด็กที่ถูกทอดทิ้ง เด็กจรจัด เด็กที่ถูกแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจและทางเพศ รวมทั้งการถ่ายภาพอนาจารเด็ก โสเภณีเด็ก หรือการขายอวัยวะ เด็กที่รับเคราะห์จากโรคภัยต่าง ๆ รวมทั้งอาการโรคเอดส์ เด็กลี้ภัยและพลัดถิ่น เด็กในที่กักขัง เด็กที่ตกอยู่ในกรณีพิพาทด้วยกำลังอาวุธ และเด็กที่ประสบกับความอดอยากจากภัยแล้งและกรณีฉุกเฉินอื่น ๆ ความร่วมมือและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับระหว่างประเทศพึงได้รับการส่งเสริมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามอนุสัญญา (ว่าด้วยสิทธิต่าง ๆ ของเด็ก) และสิทธิต่าง ๆ ของเด็กพึงเป็นสิ่งแรกในปฏิบัติการแบบขยายระบบของสหประชาชาติในเรื่องสิทธิมนุษยชน

22. จำเป็นจะต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีการเลือกปฏิบัติและให้ได้รับสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐานทุกอย่างโดยเสมอภาคกัน

สำหรับบุคคลพิการ รวมทั้งการให้บุคคลเหล่านี้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในสังคมทุก ๆ เรื่อง

23. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยืนยันว่าทุกคนมีสิทธิที่จะแสวงหา และได้รับที่พักพิงในประเทศอื่นเพื่อพ้นจากการถูกกดขี่ข่มเหงและมีสิทธิที่จะกลับคืน ประเทศของตนด้วย

24. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนยืนยันในบทบาทสำคัญและสร้าง สรรค์ของสถาบันต่าง ๆ ของชาติในการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนโดย เฉพาะในการให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจบทบาทของสถาบันเหล่านั้นในการ ป้องกันและการละเมิดสิทธิมนุษยชน ในการเผยแพร่ข่าวสารสิทธิมนุษยชนและให้การ ศึกษาในเรื่องสิทธิมนุษยชน

25. การจัดการในระดับภูมิภาคมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชน สถาบันเหล่านี้พึงเสริมสร้างมาตรฐานสิทธิมนุษยชนสากลให้แข็งแกร่งดั่ง ที่ได้บัญญัติไว้ในเอกสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและการให้ความคุ้มครอง ที่ ประชุมสนับสนุนความพยายามที่กำลังดำเนินอยู่เพื่อเพิ่มกำลังของการจัดการและ เพิ่ม ประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันก็เน้นความสำคัญของความร่วมมือกับกิจกรรมสิทธิมนุษย- ชนของสหประชาชาติ

ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนกล่าวถึงความจำเป็นในการพิจารณาความ เป็นไปได้ในการกำหนดการจัดการต่าง ๆ ในระดับภูมิภาค และภูมิภาคย่อยเพื่อการ ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในที่ตั้งไม่เคยมีมาก่อน

26. ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนรับรู้บทบาทสำคัญขององค์กรพัฒนา เอกชนในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนทั้งปวง และกิจกรรมด้านมนุษยธรรมในระดับชาติ ภูมิภาคและระหว่างประเทศ ที่ประชุมชื่นชมองค์กรเหล่านี้ที่มีส่วนช่วยเพิ่มความตื่นตัว ของสาธารณชนในเรื่องสิทธิมนุษยชน ในการขึ้นำในการศึกษา การอบรมและวิจัยใน สาขานี้ และในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและ เสรีภาพขั้นมูลฐานทั้งปวง ในกรณีนี้ที่ประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนจึงย้ำความสำคัญของการ เจริญและความ ร่วมมือต่อเนื่องระหว่างองค์การของรัฐบาลและ องค์กรพัฒนา เอกชน

ภาคผนวก ง

รายชื่ออนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับ
การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
ที่ประเทศไทยร่วมเป็นภาคี*

1. อนุสัญญาเจนีวาเพื่อให้ผู้บาดเจ็บและป่วยในกองทัพในสนามรบมีภาวะดีขึ้น
ค.ศ.1949
(Geneva Convention for the Amelioration of the Condition
of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field of
August 12, 1949)
2. อนุสัญญาเจนีวาเพื่อให้ผู้สังกัดในกองทัพขณะอยู่ในทะเลซึ่งบาดเจ็บ ป่วยไข้ และ
เรือต้องอับปาง มีสภาวะดีขึ้น ค.ศ.1949
(Geneva Convention For the Amelioration of the Condition
of the Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed
Forces at Sea of August 12, 1949)
3. อนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเชลยศึก ค.ศ.1949
(Geneva Convention relative to the Treatment of Prisoners
of War of August 12, 1949)
4. อนุสัญญาเจนีวาเกี่ยวกับการคุ้มครองบุคคลพลเรือนในเวลาสงคราม ค.ศ.1949
(Geneva Convention relative to the Protection of Civilian
Persons in Time of War of August 12, 1949)

* เอกสารจากกรมองค์การระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ
เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2537

5. อนุสัญญาเจนีวาว่าด้วยสิทธิทางการเมืองของสตรี ค.ศ.1952
(Convention on the Political Rights of Women)
6. อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ค.ศ.1979
(Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women)
7. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ.1989
(Convention on the Rights of the child)
8. อนุสัญญาภายใต้องค์การแรงงานระหว่างประเทศ 11 ฉบับ
 - 8.1 อนุสัญญาฉบับที่ 14 ว่าด้วยการหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ในงานอุตสาหกรรม ค.ศ.1921
 - 8.2 อนุสัญญาฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนสำหรับคนงานชาติในบังคับและคนต่างชาติ ค.ศ.1925
 - 8.3 อนุสัญญาฉบับที่ 29 ว่าด้วยการเกณฑ์แรงงานหรือแรงงานบังคับ ค.ศ.1930
 - 8.4 อนุสัญญาฉบับที่ 80 ว่าด้วยการแก้ไขบางส่วนของอนุสัญญา ค.ศ.1946
 - 8.5 อนุสัญญาฉบับที่ 88 ว่าด้วยการจัดตั้งบริการจัดหางาน ค.ศ.1948
 - 8.6 อนุสัญญาฉบับที่ 104 ว่าด้วยการเลิกบังคับทางอาญาแก่กรรมกรพื้นเมืองที่ละเมิดสัญญาจ้าง ค.ศ.1955
 - 8.7 อนุสัญญาฉบับที่ 105 ว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ ค.ศ.1957
 - 8.8 อนุสัญญาฉบับที่ 116 ว่าด้วยการแก้ไขบางส่วนของอนุสัญญา ค.ศ.1961
 - 8.9 อนุสัญญาฉบับที่ 122 ว่าด้วยนโยบายการทำงาน ค.ศ.1964
 - 8.10 อนุสัญญาฉบับที่ 123 ว่าด้วยอายุขั้นต่ำที่อนุญาตให้ทำงานในเหมืองใต้ดิน ค.ศ.1965
 - 8.11 อนุสัญญาฉบับที่ 127 ว่าด้วยน้ำหนักสูงสุดที่อนุญาตให้คนงานคนหนึ่งแบกหามได้ ค.ศ. 1967

ภาคผนวก จ

อนุสัญญาและข้อแนะนำที่ประเทศไทย เข้า เป็นภาคี*

อนุสัญญาและข้อแนะนำซึ่งที่ประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization) ILO รับรองไว้ระหว่างสมัยประชุมที่ 1- 81 ปี พ.ศ. 2462-2537 มีจำนวน 357 ฉบับ แยกเป็นอนุสัญญา 175 ฉบับและข้อแนะนำ 182 ฉบับ ในจำนวนนี้เป็นอนุสัญญาที่รัฐบาลไทยได้ให้สัตยาบันแล้ว 11 ฉบับและข้อแนะนำที่รัฐบาลได้รับรองแล้ว 10 ฉบับดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก) อนุสัญญา

- (1) อนุสัญญาฉบับที่ 14 ว่าด้วยการหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์ในงานอุตสาหกรรม ค.ศ. 1921 (พ.ศ. 2464)

ให้สัตยาบันเมื่อ 5 เมษายน พ.ศ. 2511

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้คนงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมของรัฐหรือเอกชนจะต้องได้รับการหยุดพักผ่อนอย่างน้อย 24 ชั่วโมงติดต่อกันในทุก ๆ ระยะเวลา 7 วัน ทั้งนี้ไม่ใช่บังคับกับบุคคลที่รับจ้างทำงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งมีสมาชิกของครอบครัวเพียงครอบครัวเดียวรับจ้างทำงาน สำหรับการหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์นี้ อนุสัญญากำหนดว่าหากเป็นไปได้ควรกำหนดระยะเวลาหยุดพักผ่อนสำหรับเจ้าหน้าที่ทั้งหมดในแต่ละสถานประกอบการให้ตรงกัน

* บัณฑิต ธนชัยเศรษฐวุฒิ สิทธิแรงงานไทยยุคโลกาภิวัตน์
(กรุงเทพฯ : โปริโตไทป์, 2537)

- (2) อนุสัญญาฉบับที่ 19 ว่าด้วยการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันในเรื่องค่าทดแทนสำหรับ
คนงานชาติในบังคับ และคนต่างชาติ ค.ศ. 1925 (พ.ศ. 2468)

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องดำเนินการให้มีการปฏิบัติ
เกี่ยวกับการจ่ายค่าทดแทนให้แก่คนงานต่างชาติหรือทายาทของเขาในกรณีที่คนงาน
ต่างชาตินั้นประสบอันตรายจากการทำงานเช่นเดียวกับคนงานชาติในบังคับโดยปราศ
จากเงื่อนไขในเรื่องถิ่นที่อยู่ ทั้งนี้โดยประเทศสมาชิกจะต้องกำหนดระบบการจ่ายค่า
ทดแทนสำหรับคนงานที่ประสบอันตรายจากการทำงานไว้ด้วย

- (3) อนุสัญญาฉบับที่ 29 ว่าด้วยการเกณฑ์แรงงานหรือแรงงานบังคับ ค.ศ. 1930
(พ.ศ. 2473)

ให้สัตยาบันเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้ประเทศสมาชิกซึ่งให้สัตยาบัน จะต้องดำเนินการ
ยกเลิกการเกณฑ์แรงงานบังคับทุกรูปแบบ

"การเกณฑ์แรงงานบังคับ" หมายถึงงานหรือบริการทุกชนิด ซึ่งเอาจาก
บุคคลใด ๆ โดยการขู่เชิญ ลงโทษ และบุคคลดังกล่าวนั้นมิได้สมัครใจ ยกเว้น

1. งานหรือบริการใด ๆ ซึ่งเกณฑ์โดยกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร
2. งานหรือบริการใด ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่พลเมือง
3. งานหรือบริการใด ๆ ที่เกณฑ์จากบุคคลที่ถูกตัดสินลงโทษในศาลยุติธรรม
4. งานหรือบริการใด ๆ ที่เรียกเกณฑ์ในกรณีฉุกเฉิน อันหมายถึงกรณีเกิด

สงครามหรือภัยพิบัติ

5. การบริการต่าง ๆ ของชุมชนขนาดเล็ก ซึ่งดำเนินการโดยสมาชิกของ
ชุมชนนั้นเพื่อประโยชน์ของชุมชนนั้นเอง

ในกรณีที่มีการเกณฑ์แรงงานบังคับตามข้อ 1-5 นั้น จะต้องนำข้อจำกัดต่อ
ไปนี้ มาใช้พิจารณาด้วย

ก. เป็นผู้ใหญ่ชายที่มีร่างกายสมบูรณ์พอ อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี
และไม่เกิน 45 ปี และต้องได้รับการตรวจสอบจากแพทย์ว่ามีได้เป็นโรคติดต่อ
ร้ายแรง เป็นบุคคลที่มีร่างกายเหมาะสมที่จะทำงานที่กำหนดไว้ได้

ข. ให้ยกเว้นครูและนักเรียนในโรงเรียน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ด้านการบริการทั่ว ๆ ไป

ค. ต้องให้มีผู้ใหญ่ชายที่มีร่างกายสมบูรณ์ประกอบไว้ในชุมชนนั้น ๆ ด้วย โดยปกติไม่ว่ากรณีใด ๆ จะเกณฑ์ไปได้ 25 %

ง. ต้องเคารพต่อความสัมพันธ์ของคู่สมรสและครอบครัว

ในการเกณฑ์แรงงานนั้นจะกระทำได้ไม่เกิน 60 วันในรอบ 12 เดือน โดยให้นับรวมเวลาที่ใช้ในการเดินทางไปและกลับจากที่ ๆ จะต้องทำงานด้วย นอกจากนี้จะต้องกำหนดชั่วโมงทำงานเป็นเช่นเดียวกับชั่วโมงทำงานปกติ โดยให้ได้รับค่าตอบแทนไม่น้อยกว่างานประเภทเดียวกัน และหากมีการทำงานเกินชั่วโมงปกติ จะต้องได้รับค่าตอบแทนในอัตราที่เป็นอยู่ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งต้องให้บุคคลที่ถูกเกณฑ์แรงงานมีวันหยุดพักผ่อนประจำปีด้วย

(4) อนุสัญญาฉบับที่ 80 ว่าด้วยการแก้ไขบางส่วนของอนุสัญญา ค.ศ. 1946 (พ.ศ. 2489)

ให้สัตยาบันเมื่อ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2490

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้มีการแก้ไขบางส่วนของอนุสัญญาต่าง ๆ ซึ่งตราขึ้นในสมัยที่ 25 ปีแรกนับแต่มีการตั้งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ เช่น กำหนดให้แก้ไขคำว่า "เลขาธิการของสันนิบาตชาติ" เป็น "ผู้อำนวยการสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ" คำว่า "เลขาธิการ" เป็น "ผู้อำนวยการ" คำว่า "คณะเลขาธิการ" เป็น "สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ" เป็นต้น

(5) อนุสัญญาฉบับที่ 88 ว่าด้วยการจัดตั้งบริการจัดหางาน ค.ศ. 1948 (พ.ศ. 2491)

ให้สัตยาบันเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องจัดให้มีการบริการจัดหางาน โดยให้เปล่าแก่ประชาชน ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนี้ จะต้องผ่านคณะกรรมการที่ปรึกษาในระดับชาติ และหากจำเป็นอาจมีคณะกรรมการในระดับภูมิภาค หรือระดับ

ท้องถิ่นก็ได้ โดยให้มีผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และคนงานเข้าร่วมเป็นกรรมการในจำนวนเท่า ๆ กันทั้งนี้ เพื่อให้การบริการจัดหางานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ เพื่อการพัฒนานโยบายจัดหางาน

การบริการจัดหางานจะต้องดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. ช่วยเหลือคนหางานให้ได้งานที่เหมาะสม และช่วยเหลือนายจ้างให้ได้คนงานที่เหมาะสม
2. ดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้มีการปรับปรุงสถานแรงงานให้สอดคล้องกับงานที่มีอยู่ในสาขาอาชีพต่าง ๆ
3. เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับตลาดแรงงาน ตลอดจนวิเคราะห์สถานการณ์ของการจ้างงานและการเปลี่ยนแปลงที่อาจมีขึ้น
4. ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือแก่องค์กรต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน เพื่อการสงเคราะห์คนว่างงานและ เพื่อการวางแผนพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม

(6) อนุสัญญาฉบับที่ 104 ว่าด้วยการ เลิกบังคับทางอาญาแก่กรรมกรพื้นเมืองที่ ละเมิดสัญญาจ้าง ค.ศ. 1955 (พ.ศ. 2498)

ให้สัตยาบันเมื่อ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2507

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้มีความมุ่งหมายที่จะยกเลิกการปฏิบัติอันไม่เท่าเทียมกันระหว่างคนงานซึ่งเป็นชนชาวพื้นเมือง และคนงานที่มีได้เป็นชาวพื้นเมือง โดยให้มีการเลิกบังคับทางอาญาแก่คนงานทั้ง 2 ประเภทที่ละเมิดสัญญาจ้าง และประเทศที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้จะต้องยกเลิกการบังคับทางอาญาแก่คนงานที่ละเมิดสัญญาจ้างโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่ต้องไม่ช้ากว่า 1 ปี นับจากวันที่ได้สัตยาบันอนุสัญญานี้

(7) อนุสัญญาฉบับที่ 105 ว่าด้วยการยกเลิกแรงงานบังคับ ค.ศ.1957 (พ.ศ.2500)

ให้สัตยาบันเมื่อ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2510

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้สืบเนื่องมาจากอนุสัญญาฉบับก่อน ๆ ขององค์การฯ คือ

1. อนุสัญญาว่าด้วยการใช้แรงงานบังคับ ค.ศ.1930 (พ.ศ.2473)
2. อนุสัญญาว่าด้วยทาส ค.ศ.1926 (พ.ศ.2469) ซึ่งกำหนดให้มีการป้องกันการมิให้มีการเกณฑ์แรงงานโดยบังคับ อันเป็นทางที่จะนำไปสู่สภาพที่คล้ายทาส
3. อนุสัญญาเพิ่มเติมว่าด้วยการเลิกทาส การค้าทาส และการปฏิบัติค้าทาส ค.ศ.1906 (พ.ศ.2449) ซึ่งได้กำหนดให้เลิกทาสโดยสิ้นเชิง
4. อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองค่าจ้าง ค.ศ.1949 (พ.ศ.2492) ซึ่งกำหนดให้มีการจ่ายค่าจ้างโดยสม่ำเสมอ ห้ามการหักค่าจ้างโดยปราศจากเหตุผลสมควร

ทั้งนี้ ทางองค์การฯ เห็นว่ายังไม่เป็นการเพียงพอ จึงตราอนุสัญญาฉบับนี้ขึ้นมาอีกฉบับหนึ่ง มีสาระสำคัญว่า รัฐสมาชิกที่ให้สัตยาบันอนุสัญญานี้จะต้องไม่ใช้วิธีการเกณฑ์แรงงานบังคับในกรณีดังต่อไปนี้ คือเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง เพื่อใช้คนงานทางพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อลงโทษคนงานทางวินัย เพื่อลงโทษคนงานที่นัดหยุดงาน อันเนื่องมาจากเชื้อชาติ ลัทธิ ศาสนา หรือศาสนา

(8) อนุสัญญาฉบับที่ 116 ว่าด้วยการแก้ไขอนุสัญญาบางส่วน ซึ่งที่ประชุมองค์การแรงงานระหว่างประเทศรับรองครั้งก่อนในสมัยประชุมทั้ง 32 สมัย เพื่อกำหนดบทบัญญัติที่คณะประศาสน์การ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ จะต้องเตรียมรายงานเกี่ยวกับการดำเนินงานในเรื่องอนุสัญญา

ให้สัตยาบันเมื่อ 24 กันยายน พ.ศ.2505

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้กล่าวถึงการแก้ไขข้อผูกพันของคณะประศาสน์การในการเสนอรายงาน ว่าด้วยการดำเนินงานในเรื่องอนุสัญญาต่อที่ประชุมใหญ่ซึ่งในมาตราสุดท้ายของอนุสัญญาทุกฉบับ ซึ่งที่ประชุมใหญ่ตั้งแต่สมัยแรกถึงสมัยที่ 32 มีมติรับรอง

แล้วนั้น คณะประศาสน์การมีข้อผูกพันจะต้องเสนอรายงานดังกล่าวต่อที่ประชุมใหญ่ ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ในอนุสัญญานั้น ๆ (5 ปี หรือ 10 ปี) อันเป็นการผูกมัดเกินไป เพื่อผ่อนคลายข้อผูกพันเช่นว่าที่ประชุมใหญ่ สมัยที่ 45 จึงได้มีมติรับรองอนุสัญญาแก้ไขข้อผูกพันของคณะประศาสน์การ โดยให้ยกเลิกบทบัญญัติมาตราสุดท้ายในอนุสัญญาฉบับก่อน ๆ ซึ่งที่ประชุมใหญ่ทั้ง 32 สมัย มีมติรับรองแล้วให้ใช้บทบัญญัติใหม่ผ่อนผันให้ "เสนอรายงานต่อที่ประชุมใหญ่" ในระยะเวลาตามที่คณะประศาสน์การเห็นเป็นการสมควร" แทน

(9) อนุสัญญาฉบับที่ 122 ว่าด้วยนโยบายการทำงาน ค.ศ.1964 (พ.ศ.2507)

ให้สัตยาบันเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2512

สาระสำคัญ นโยบายการทำงานตามอนุสัญญาฉบับนี้ เพื่อเร่งรัดให้มีการขยายและพัฒนาการทางเศรษฐกิจ ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพให้สูงขึ้น มีกำลังคนเพียงพอ กับความต้องการ ขจัดปัญหาการว่างงานและการทำงานไม่เต็มที่ ประเทศสมาชิกจะประกาศและดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดขึ้น เพื่อส่งเสริมให้มีการผลิตอย่างเต็มที่และมีเสรีภาพในการเลือกทำงานที่ตนพอใจ

นโยบายดังกล่าวมีจุดประสงค์ เพื่อให้ทุกคนได้มีงานทำตามความเหมาะสม เท่าที่สามารถจะจัดหาให้ได้ มีเสรีภาพในการเลือกทำงานโดยให้โอกาสแก่คนงานที่ได้ใช้ฝีมือในงานที่เขาได้รับมอบหมายให้ทำโดยไม่จำกัดในเรื่องเชื้อชาติ ผิว เพศ ศาสนาความคิดเห็นทางการเมือง สัญชาติ และพื้นฐานทางสังคม ทั้งนี้โดยคำนึงถึงมาตรฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างจุดมุ่งหมายของการจ้างงานและจุดมุ่งหมายทางเศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ ซึ่งจะได้ดำเนินการตามวิธีที่เหมาะสมแก่สภาพและหลักปฏิบัติของประเทศนั้น ๆ ในการดำเนินการตามที่กล่าวจะต้องมีการร่วมปรึกษาหารือระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการนี้ โดยเฉพาะผู้แทนของนายจ้างและผู้แทนคนงานเพื่อให้ได้ใช้ประสบการณ์ ความชำนาญ และแนวความคิดจากบุคคลเหล่านี้มาดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนดไว้

- (10) อนุสัญญาฉบับที่ 123 ว่าด้วยอายุขั้นต่ำที่อนุญาตให้ทำงานในเมืองไคติน ค.ศ. 1965 (พ.ศ.2508)

ให้สัตยาบันเมื่อ 5 เมษายน พ.ศ.2511

สาระสำคัญ อนุสัญญาฉบับนี้กำหนดให้รัฐบาลของประเทศสมาชิกกำหนดอายุขั้นต่ำในการจ้างบุคคลทำงานในเมืองไคติน โดยให้มีการปรึกษาหารือกับองค์การตัวแทนของนายจ้างและของแรงงานที่เกี่ยวข้องก่อน และอายุขั้นต่ำจะต้องไม่น้อยกว่า 16 ปี โดยขอให้ประเทศสมาชิกซึ่งได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้แล้ว จัดให้มีการตรวจตราแรงงานอย่างเพียงพอ เพื่อควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา และเพื่อให้เป็นที่พอใจว่า บริการตรวจตราที่มีอยู่นั้นเป็นการเพียงพอแล้ว

- (11) อนุสัญญาฉบับที่ 127 ว่าด้วยน้ำหนักสูงสุดที่อนุญาตให้คนงานหนึ่งแบกหามได้ ค.ศ.1967 (พ.ศ.2510)

ให้สัตยาบันเมื่อ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2511

สาระสำคัญ ประเทศสมาชิกที่รับหลักการและให้สัตยาบันอนุสัญญาฉบับนี้ จะต้องห้ามมิให้คนงานแบกหามหรือขนถ่ายโดยใช้แรงงานกับของที่มีน้ำหนักอันอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพและความปลอดภัยของคนงานนั้น จะต้องมีการตรวจสภาพการทำงาน เช่นว่านี้และจะต้องให้คนงานเหล่านี้ได้รับการฝึกอบรม หรือได้รับความแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับวิธีทำงานที่เหมาะสมเพื่อรักษาไว้ซึ่งสุขภาพ อนามัยของผู้ปฏิบัติงาน และเพื่อป้องกันอุบัติเหตุในการทำงานด้วย นอกจากนี้ยังได้ระบุถึงการใช้แรงงานหญิงและเด็กให้ทำงานแบกหามหรือขนถ่ายว่าจะต้องมีข้อจำกัดเป็นพิเศษ และทุกกรณีน้ำหนักที่ใช้ให้หญิงและเด็กแบกหามจะต้องน้อยกว่าน้ำหนักที่กำหนดไว้สำหรับคนงานชายเสมอ

ข) ข้อเสนอ

- (1) ข้อเสนอฉบับที่ 18 ว่าด้วยการหยุดพักผ่อนและประจำสัปดาห์ในงานพาณิชยกรรม ค.ศ.(พ.ศ. 2464)

สาระสำคัญ ข้อเสนอฉบับนี้กำหนดให้คนงานที่ทำงานในงานพาณิชยกรรม ไม่ว่าจะของรัฐหรือเอกชนจะต้องได้รับการหยุดพักผ่อนเป็นเวลา 24 ชั่วโมงติดต่อกันในสัปดาห์และควรจะกำหนดวันหยุดพักผ่อนประจำสัปดาห์นี้ให้ตรงกันทั้งหมด โดยอาจจะให้หยุดตามประเพณีหรือตามวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือประเทศนั้นก็ได้ นอกจากนี้ประเทศสมาชิกอาจยกเว้นไม่นำข้อเสนอนี้ใช้กับกิจการบางประเภทก็ได้ แต่จะต้องกำหนดรายชื่อของกิจการที่ยกเว้นให้เห็นชัดเจน

- (2) ข้อเสนอฉบับที่ 105 ว่าด้วยสิ่งประกอบในตู้ยาประจำเรือ ค.ศ.1958 (พ.ศ.2501)

สาระสำคัญ ข้อเสนอฉบับนี้เสนอให้เรือทุกลำที่ประกอบกิจการในสายการเดินเรือทะเลมีตู้ยาประจำเรือพร้อมทั้งคำแนะนำในการใช้ยาโดยพิจารณาถึงจำนวนคนในเรือ เส้นทางและระยะเวลาการเดินทาง

- (3) ข้อเสนอฉบับที่ 107 ว่าด้วยการจ้างชาวเรือให้ทำงานในเรือที่จดทะเบียนในต่างประเทศ ค.ศ.1958 (พ.ศ.2501)

สาระสำคัญ ข้อเสนอฉบับนี้เสนอไปให้ประเทศสมาชิกดำเนินการทุกอย่าง เพื่อเหนี่ยวรั้งชาวเรือในอาณาเขตของตนไม่ให้ไปร่วม หรือตกลงที่จะร่วมกับเรือที่จดทะเบียนในต่างประเทศ นอกจากสภาพการณ์ที่ชาวเรือจะไปรับจ้างนั้นเหมือนกับสภาพที่เป็นอยู่ตามสัญญาการร่วมเจรจาและมาตรฐานทางสังคมซึ่งองค์การของเจ้าของเรือ และชาวเรือของประเทศที่เดินเรือยอมรับรองและปฏิบัติตามสัญญาและมาตรฐานดังกล่าว โดยยึดถือเป็นประเพณีเช่นเดียวกับของประเทศตน

- (4) ข้อแนะนำฉบับที่ 108 ว่าด้วยสภาพทางสังคมและความปลอดภัยของชาวเรือในเรื่องการจดทะเบียนเรือ ค.ศ.1958 (พ.ศ.2501)

สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ของข้อแนะนำนี้ ก็เพื่อแนะนำให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติตามมาตรฐานความปลอดภัยระหว่างประเทศ โดยจัดให้มีการบริการเพื่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของชาวเรือที่รับจ้างอยู่ในเรือเดินทะเลค้าขายที่จดทะเบียนแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้มีการปฏิบัติในประเทศต่าง ๆ สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยทะเลหลวงซึ่งเป็นที่ตกลงกันในที่ประชุมของสหประชาชาติเกี่ยวกับกฎหมายทะเล

- (5) ข้อแนะนำฉบับที่ 117 ว่าด้วยการฝึกอาชีพ ค.ศ.1962 (พ.ศ.2505)
ยกเว้นข้อ 7(1)

สาระสำคัญ ข้อแนะนำฉบับนี้ได้ เสนอแนะให้ประเทศสมาชิกจัดบริการฝึกอาชีพที่ติดต่อประสานกันและควรปรับจำนวนที่ตั้งและหลักสูตรให้เข้ากับความต้องการทางเศรษฐกิจ สถาบันการฝึกของรัฐบาลควรให้บริการการฝึกโดยไม่คิดมูลค่า ควรอำนวยความสะดวกในการเข้ารับการฝึกในสถาบันการฝึกของรัฐบาล และสถาบันเอกชนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันที่รับรองแล้ว การฝึกอาชีพในสาขาที่ได้กำหนดมาตรฐานแห่งชาติไว้แล้วควรให้มีการทดสอบที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับและมีมาตรการรับรองว่าจะดำเนินการทดสอบตามมาตรฐานดังกล่าวด้วย

สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริการฝึกอาชีพ และโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการการศึกษา และองค์การนายจ้าง และองค์การคนงาน ควรร่วมมือช่วยเหลือและปรึกษาหารือในการวางแผน ปรับปรุง ขยาย และดำเนินโครงการฝึก นอกจากนี้ควรจัดให้มีข่าวสารเกี่ยวกับโอกาสในการฝึกสำหรับอาชีพทุกประเภทอยู่เสมอ

- (6) ข้อแนะนำฉบับที่ 122 ว่าด้วยนโยบายการทำงาน ค.ศ.1965 (พ.ศ.2508)

สาระสำคัญ ข้อแนะนำฉบับนี้มีสาระสำคัญ คือ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการส่งเสริมการทำงานเต็มที่ ควรจะดำเนินการตามหลักการต่อไปนี้

1. ปรึกษาหารือ และร่วมมือกับผู้แทนของประชาชนผู้มีส่วนได้เสียในการกำหนดนโยบาย ใช้ และพัฒนากำลังคน ถ้าหากเป็นไปได้ควรกำหนดจุดหมายและเป้า

หมายใน เรื่องการทำงาน การขยายตัวทางเศรษฐกิจและวิธีที่จะให้บรรลุเป้าหมาย เหล่านั้นไว้ให้แน่นอนชัดเจนมากที่สุดที่จะทำได้

2. จัดการศึกษาค้นคว้าอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและ มาตรการเพื่อส่งเสริมการทำงานโดยเต็มที่

3. จัดให้บริการในด้านการศึกษา ด้านการฝึกอบรม และด้านสาธารณสุข ตลอดจนเคหะสถานเพื่อพัฒนากำลังคนให้ใช้ เป็นประโยชน์ได้ตามความต้องการ

4. ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ทำงานที่ประสบปัญหาเพื่อให้สามารถปรับตัว เข้ากับสภาพทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้

5. ให้นโยบายการทำงานดำเนินไปโดยสอดคล้องกับนโยบายทางเศรษฐกิจ และสังคมอื่น ๆ ของประเทศ นโยบายเหล่านี้ควรจะส่งเสริมซึ่งกันและกัน เป็นต้นว่า การลงทุน การผลิต การแบ่งปันรายได้ มาตรการประกันสังคม นโยบายทางการคลัง และการเงินและอื่น ๆ

(7) ข้อแนะนำปีที่ 126 ว่าด้วยการฝึกอาชีพให้แก่ชาวประมง ค.ศ.1966
(พ.ศ.2509)

สาระสำคัญ ข้อแนะนำนี้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ทางราชการควรจะดำเนินการฝึกอาชีพ ให้แก่ชาวประมงโดยประสานงานกับแผนพัฒนาแห่งชาติ และแผนงานอื่น ๆ ไม่ว่าจะของ รัฐบาลหรือเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการประมง และถ้าจำเป็น รัฐบาลจะต้องให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินแก่การฝึกดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ทางราชการจะต้องร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เป็นต้นว่า องค์กรของ เจ้าของเรือประมง และของชาวประมง สถาบันการศึกษา และการวิจัยปลา และ หน่วยงานหรือบุคคลที่มีความรู้เป็นอย่างดีในเรื่องการฝึกอาชีพชาวประมง เพื่อกำหนด มาตรฐานและโครงการฝึกให้มีมาตรฐานอันเดียวกัน และให้สอดคล้องกับความต้องการ ของประเทศ และควรจัดให้มีการฝึกเช่นว่านี้แก่ชาวประมงทั้งก่อนเข้าทำงานและ ที่ทำงานอยู่แล้ว เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้สูงขึ้น ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ตลอดจนควรจะได้ดำเนินการร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ในด้านการให้ความสนับสนุนการ ฝึกอาชีพแก่ชาวประมง

- (8) ข้อแนะนำฉบับที่ 128 ว่าด้วยน้ำหนักสูงสุดที่อนุญาตให้คนงานคนหนึ่งแบกหามได้
ค.ศ. 1967 (พ.ศ.2510)

สาระสำคัญ ข้อแนะนำฉบับนี้กล่าวถึงวิธีใช้แรงงานเพื่อทำงานแบกหามหรือขนถ่ายด้วย
ร่างกาย โดยแนะนำว่าควรมีการฝึกอบรมและการให้คำแนะนำวิธีการปฏิบัติงานเพื่อ
ป้องกันการประสบอันตราย และสุขภาพอนามัยของผู้ทำงานเช่นนี้ และได้เสนอด้วย
ว่าควรมีการตรวจร่างกายก่อนให้ทำงาน และเป็นครั้งคราว ทั้งให้ออกหนังสือสำคัญ
เพื่อแสดงว่าลูกจ้างผู้รับการตรวจสุขภาพจะสามารถทำงานได้ แนะนำให้กำหนด
น้ำหนักสูงสุดไว้ด้วยนอกจากนี้ได้แนะนำว่าควรห้ามใช้หญิงมีครรภ์ทำงานนี้ สำหรับเด็ก
ก็ควรจำกัดอายุที่จะให้ทำงานนี้ไว้ด้วย

- (9) ข้อแนะนำฉบับที่ 129 ว่าด้วยการติดต่อสื่อสารระหว่างฝ่ายจัดการ และคนงานใน
สถานประกอบการ ค.ศ.1967 (พ.ศ.2510)

สาระสำคัญ ข้อแนะนำฉบับนี้กล่าวถึงหลัก และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารระหว่าง
ฝ่ายจัดการกับฝ่ายคนงาน สื่อกลางที่ใช้ในการสื่อสารข้อความ ตลอดจนประเภทของ
ข่าวสารที่ฝ่ายจัดการควรจะต้องสื่อสารให้ฝ่ายคนงานได้ทราบด้วย เพื่อให้เกิดความ
เข้าใจอันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง และเพื่อช่วยลดความขัดแย้งระหว่างนายจ้าง
กับลูกจ้าง

- (10) ข้อแนะนำฉบับที่ 130 ว่าด้วยการพิจารณา และยุติข้อร้องทุกข์ภายในสถาน
ประกอบการ ค.ศ.1967 (พ.ศ.2510)

สาระสำคัญ ข้อแนะนำฉบับนี้กล่าวถึงลักษณะและขอบเขตของข้อร้องทุกข์ วิธีการยื่น
และพิจารณาข้อร้องทุกข์ วิธีปฏิบัติต่อผู้ยื่นข้อร้องทุกข์ และการให้สิทธิพิเศษเพื่อคุ้มครอง
ผู้ร้องทุกข์ ตลอดจนวิธีการอื่นที่จะพึงปฏิบัติ หากไม่สามารถจะยุติข้อร้องทุกข์ได้ภายใน
สถานประกอบการหรือสถานทำงาน

ภาคผนวก จ

รายชื่อคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
สภาผู้แทนราษฎร (พ.ศ. 2535-2538)

1. นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร์ ประธานคณะกรรมการ
2. นายประสพ บุขราคัม รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
3. นายอารีเพ็ญ อุตกรสินธุ์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
4. นายวิเชียร คันฉ่อง รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
5. พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
6. นายสุนทร วิชาวัลย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
7. นายวิทยา คุณปลื้ม โฆษกคณะกรรมการ
8. นายฉลาด ขามช่วง ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
9. นายประกิจ พลเดช กรรมการ
10. นายวิวัฒน์ไชย ณ กาฬสินธุ์ กรรมการ
11. นายสุทิน นพเกตุ กรรมการ
12. นายมอนอินทร์ รินคำ กรรมการ
13. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ กรรมการ
14. นายสมชาย นิยมกิจ กรรมการ
15. นายทศพล ลังขทรัพย์ เลขานุการคณะกรรมการ
16. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
17. นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง

ภาคผนวก ช

รายชื่อคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน

(พ.ศ. 2538 - ปัจจุบัน)

1. นายวิทยา แก้วภราดัย	ประธานคณะกรรมการ
2. นายชัชวาลย์ ชมภูแดง	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
3. นายประสพ บุษราคัม	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
4. นายमुख สุโลมาน	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
5. นายสุทิน นพเกตุ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
6. นายถาวร เสนเนียม	เลขานุการคณะกรรมการ
7. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
8. นายสุวโรช พะลัง	โฆษกคณะกรรมการ
9. นายธีระวัฒน์ คีรีวันสาณฑ์	ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ
10. พลตำรวจโท ธนู หอมหวล	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
11. พลตำรวจตรี สิ้นสมุทร มุกดาหาร	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
12. พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	
13. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	
14. นางพวงเล็ก บุญเชียง	
15. นายพินิจ สิทธิโท	
16. นายวัชรินทร์ ฉันทะกุล	
17. นายวัชรินทร์ ศรีถาวร	

ภาคผนวก ข

รายชื่อที่ปรึกษา ผู้อำนวยการ นักวิชาการ และ เลขานุการประจำคณะกรรมการ
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร
(พ.ศ. 2535-2538)

ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการฯ

1. นายประพันธ์ หุตะสิงห์
2. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ
3. นายกมล เมฆรักษากิจ
4. ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ
5. นายธีระพันธ์ อรุณรัศมีโชติ
6. นายสกุล ศรีพรหม
7. นายแก้วสรร อติโพธิ
8. นางรตยา จันทรเทียร
9. ดร.ณรงค์ เทียนส่อง
10. ร.ต.พิชัย แก้วลาภู
11. นางสาวจันทิมา ธนาสว่างกุล
12. นายวิเชียร รัตนะพีระพงศ์
13. ดร.พรชัย อรัญกานนท์
14. นายปรีดี บุรณศิริ
15. นายสมบูรณ์ ม่วงกล้า
16. นายพรชัย ชื่นชมลดา
17. นายสมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์
18. นายลัก กอแสงเรือง
19. นายไพฑูรย์ เนติโพธิ์
20. นายทองใบ ทองเปาค์
21. นายสามารถ กীরติเกษม
22. คุณหญิงแรม พรหมโมบล บุญประสพ

ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมาธิการฯ

1. ศ. วิฑิต มันทากรณ์
2. นายเจริญ คัมภีรภาพ
3. ดร. ธารทอง ทองสวัสดิ์

นักวิชาการประจำคณะกรรมาธิการฯ

1. นางศิริพร เจียรสนอง

เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการฯ

1. นางสาวเพ็ชรรัตน์ ยิ้มพงษ์
2. นายธีระพันธ์ อรุณรัศมีโชติ
3. นายพรชัย ชื่นชมลดดา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฅ

รายชื่อคณะอนุกรรมการในคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
ในช่วง พ.ศ. 2535/2 - 2538 (ยุบสภา)

1. คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนและคณะทำงานการจัดสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง "กลไกระดับชาติ"¹¹ ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
2. คณะอนุกรรมการผู้ตรวจการสิทธิสตรี
3. คณะอนุกรรมการพิจารณาและศึกษาผลกระทบของสนธิสัญญาการค้า
4. คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์และที่ปรึกษาคณะกรรมการการยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน
5. คณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมในการให้ ลลาออกจากตำแหน่งผู้อำนวยการการทำเรือแห่งประเทศไทย
6. คณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีความขัดแย้งระหว่าง วัดแม่มาลัย (ล่าง) กับกรมการศาสนา
7. คณะอนุกรรมการพิจารณาการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบข้อบังคับ การควบคุมโรงงานอุตสาหกรรม
8. คณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของราษฎรชุมชนร้องกระแจะ และชุมชนคลองเงิน 1-2 ในเขตเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่
9. คณะอนุกรรมการผู้ตรวจการรัฐสภา
10. คณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องกระบวนการยุติธรรม
11. คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการ ทำงาน
12. คณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรม กรณีเงื่อนไข กักเก็บน้ำพังทำให้เกิดความเสียหายต่อบ้านเรือน
13. คณะอนุกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของกลุ่มรถแท็กซี่มีเตอร์สีชมพู ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมในสัญญาเช่าซื้อ
14. คณะอนุกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม และ วิศวกรรม
15. คณะอนุกรรมการสิทธิมนุษยชน

¹¹ที่มา : ฝ่ายประชุม 4 กองกรรมการ 2 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก ๗

สรุปรายงานการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ
ของ
คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
สภาผู้แทนราษฎร*

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
กระบวนการยุติธรรม		
1. พิจารณาเรื่องกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทย	92/15 ธ.ค.37	อยู่ในระหว่างการ การพิจารณาของคณะ อนุกรรมการ
	93/22 ธ.ค.37	
	96/5 ม.ค.38	
กรรมการมีสปีดต้นสน		
2. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีการเลือกตั้งกรรมการมีสปีดต้นสนตามกฎหมายใหม่	53/23 ธ.ค.36	มอบหมายให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องพิจารณา ดำเนินการ
	54/6 ม.ค.37	
	55/13 ม.ค.37	
	58/10 ก.พ.37	
	59/17 ก.พ.37	
นายก้อเส็ม เกษตรกาลาน์ กับพวก		
3. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีนายก้อเส็ม เกษตรกาลาน์ นายเพน รอดรวยรีน และนายหมัด สาหมัด ฤกษ์ยามรักษาการณ์บริษัทร้างนง แหลมทอง จำกัด ยิงตายทั้ง 4 คน	84/13 ต.ค.37	ผู้ร้องเรียนเกิดความ พอใจในการแก้ไข ปัญหาและช่วยเหลือ
	85/27 ต.ค.37	
	86/3 พ.ย.37	

* ที่มา : ฝ่ายประชุม 4 กองกรรมาธิการ 2 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p><u>กองทุนหมุนเวียน</u></p> <p>4. พิจารณาเรื่องขอให้แก้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกองทุนหมุนเวียน เพื่อช่วยเหลือเกษตรกร และผู้ยากจนด้านหนี้สินและที่ดิน พ.ศ.2536 และระเบียบการกู้เงิน ธกส. (กองทุนของรัฐ)</p>	<p>103/16 ก.พ.38 105/2 มี.ค.38</p>	<p>มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา ดำเนินการ</p>
<p><u>ขอบเขตอำนาจหน้าที่</u></p> <p>5. พิจารณาศึกษาเรื่องขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ</p>	<p>3/5 พ.ย.35 4/12พ.ย.35</p>	<p>มีมติเห็นชอบ</p>
<p><u>เงื่อนไขปากมูล</u></p> <p>6. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ในกรณีเงื่อนไขปากมูล</p>	<p>18/18 มี.ค.36 19/25 มี.ค.36 20/1 เม.ย.36 31/8 ก.ค.36 32/15 ก.ค.36 75/21 ก.ค.37 82/29 ก.ย.37 86/3 พ.ย.37</p>	<p>มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<u>เขื่อนกักเก็บน้ำพัง</u>		
7. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีเขื่อนกักน้ำพังทำให้น้ำในเขื่อนพัดพาบ้านเรือนและทรัพย์สินไร่นาข้าวได้รับความเสียหาย	87/10 พ.ย.37 88/17 พ.ย.37	ส่งความเห็นของคณะกรรมการให้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาดำเนินการ
<u>เขื่อนสิรินธร</u>		
8. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่และขอให้เร่งหาแนวทางแก้ไขความเดือดร้อนของชาวบ้านเขื่อนสิรินธร	92/15 ธ.ค.37 93/22 ธ.ค.37	มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ
<u>โขง-ชี-มูล</u>		
9. พิจารณาเรื่องร้องเรียนตำบลอุมจาน อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ไม่ได้รับความเป็นธรรมกรณีที่ดินถูกเวนคืนจากโครงการโขง-ชี-มูล	60/24 ก.พ.37 61/3 มี.ค.37 62/10 มี.ค.37 63/17 มี.ค.37 64/24 มี.ค.37 67/12 มี.ค.37	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการ

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
	68/19 พ.ค.37 69/26 พ.ค.37 78/25 ส.ค.37 79/1 ก.ย.37	
<u>คณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย</u>		
<u>ศรีนครินทรวิโรฒ</u>		
10. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณี สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้มีมติถอดถอน ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีและรอง คณบดี คณะแพทยศาสตร์โดยไม่ เป็นธรรม	100/26 ม.ค.38 101/2 ก.พ.38 102/9 ก.พ.38 104/23 ก.พ.38	อยู่ในระหว่างการรอ ผลสรุปจากที่ปรึกษา ประจำคณะกรรมการ
<u>คนพิการ</u>		
11. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของ คนพิการ	93/22 ธ.ค.37 96/5 ม.ค.38 103/16 ก.พ.38 105/16 ก.พ.38 106/9 มี.ค.38	บางส่วนได้รับการ ตอบสนอง สำหรับส่วน ที่ยังไม่ได้รับการตอบ สอนงั้น ยังรอผลการ ดำเนินการจากหน่วย ราชการที่เกี่ยวข้อง ตามมติที่คณะกรรมการ ธิการมอบหมาย

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p><u>ควบคุมการก่อสร้างอาคาร</u></p> <p>12. พิจารณาศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการก่อสร้างอาคาร</p>	39/16ก.ย.36	มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการ
<p><u>บริษัท เคเคอร์ อินดัสเทรียล จำกัด</u></p> <p>13. พิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงกรณีการสอบสวนผู้ต้องหาคดีไฟไหม้บริษัท เคเคอร์ อินดัสเทรียล จำกัด</p>	28/17 มี.ย.36 29/24 มี.ย.36	มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ
<p><u>โครงสร้างอัยการ</u></p> <p>14. พิจารณาปรับปรุงโครงสร้างอัยการ</p>	4/12 พ.ย.35 5/19 พ.ย.35 6/26 พ.ย.35 7/3 ธ.ค.35 8/17 ธ.ค.35	มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาโดยสภาผู้แทนราษฎร
<p><u>นายคำจันทร์ แปรเพ็ง</u></p> <p>15. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความช่วยเหลือด้านค่าทดแทน กรณีนายคำจันทร์ แปรเพ็ง ตกรถไฟ</p>	105/2 มี.ค.38	รอผลการดำเนินการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
ที่จังหวัดสระบุรี ถึงแก่ความตาย		
<u>เจ้าหน้าที่ประมง</u>		
16. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีไม่ ได้รับความเป็นธรรมจากการ ปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ประมง	79/1 ก.ย.37 80/8 ก.ย.37 82/29ก.ย.37 85/27ต.ค.37	มอบหมายให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ แก้ไขปัญหา
<u>นอโงกทรัพย์</u>		
17. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความ เป็นธรรมกรณีราษฎรในเขต จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดใกล้เคียง ถูกบริษัทจัดหางานนอโงก ทรัพย์	61/3 มี.ค.37 62/10มี.ค.37 73/30มี.ย.37 75/21ก.ค.37 99/19ม.ค.38	มอบหมายให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ แก้ไขปัญหา
<u>ชาวนาจังหวัดกำแพงเพชร</u>		
18. พิจารณาศึกษาข้อเท็จจริงกรณี การชุมนุมประท้วงของชาวนา ที่จังหวัดกำแพงเพชร	25/20พ.ค.36 26/27พ.ค.36 27/3 มิ.ย.36 29/24มิ.ย.36	มอบหมายให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ แก้ไขปัญหา

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p><u>ชาวบ้านป่าคู้</u></p> <p>19. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีความเดือดร้อนเกี่ยวกับที่ดินของชาวบ้านป่าคู้ (กะเหรี่ยง) ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี</p>	58/10 ก.ย.37	อยู่ในระหว่างการพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการรอฟผลการพิจารณาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p><u>ชาวประมงผู้เลี้ยงหอยแมลงภู่</u></p> <p>20. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีชาวประมงผู้เลี้ยงหอยแมลงภู่จังหวัดชลบุรี ประสบความเดือดร้อนไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงหอยแมลงภู่ได้เพราะน้ำทะเลเป็นพิษจากกากแก๊ส</p>	101/2 ก.พ.38	มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหา
<p><u>ตำแหน่งในคณะกรรมการ</u></p> <p>21. เลือกตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการและพิจารณากำหนดวัน-เวลาดนัดประชุมคณะกรรมการ</p>	1/22 ต.ค.35	มีมติเห็นชอบ

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
คำรวจซ่อมผู้ต้องหา		
22. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณี คำรวจซ่อมผู้ต้องหาที่อำเภอ กระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร	43/14 ต.ค.36 44/21 ต.ค.36 46/4 พ.ย.36 59/17 ก.พ.37 60/24 ก.พ.37	รอผลการประนีประ นอมยอมความ
นายทง โพธิ์อ่าน		
23. พิจารณาเรื่องที่นายทง โพธิ์อ่าน อดีตประธานสภาองค์การลูกจ้าง แห่งประเทศไทย หายตัวไป อย่างไรร่องรอย	16/4 มี.ค.36 19/25 มี.ค.36 21/8 เม.ย.36 24/13 พ.ค.36 30/1 ก.ค.36	รอผลการดำเนินการ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตามมติที่คณะ กรรมมาธิการมอบหมาย
ท่าเรือคลองเตย		
24. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความ เป็นธรรมให้แก่ผู้รับเคราะห์ กรรมอันเนื่องจากการระเบิด ของสารเคมีที่ท่าเรือคลองเตย	76/4 ส.ค.37 89/24 พ.ย.37 106/9 มี.ค.38 107/23 มี.ค.38	บางส่วนได้รับการ แก้ไขสำหรับส่วนที่ยัง มิได้รับการแก้ไขนั้น คณะกรรมมาธิการ ยัง รอผลการดำเนินการ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<u>ทางด่วนคอนเมืองโทลเวย์</u>		
<p>25. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีกรรมทางหลวงเพิกเฉยไม่ดำเนินการตามโครงการก่อสร้างทางด่วนคอนเมืองโทลเวย์ บริเวณริมถนนวิภาวดี-รังสิต ตามที่ได้แถลงข่าวต่อสื่อมวลชนไว้ทำให้บริษัทสกายเพลซ จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในบริเวณดังกล่าวไม่สามารถที่จะใช้ที่ดินนั้นได้</p>	<p>91/8 ธ.ค.37 98/12ม.ค.38</p>	<p>คู่กรณีสามารถตกลงกันได้</p>
<u>ทุ่งคอนแตร</u>		
<p>26. พิจารณาเรื่องร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรและแนวทางแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ทำกินในบริเวณทุ่งคอนแตร ตำบลนางรอง อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์</p>	<p>73/30 มิ.ย.37 74/14 ก.ค.37 78/25 ส.ค.37 90/1 ธ.ค.37 106/9 มี.ค.38</p>	<p>ทุกฝ่ายสามารถตกลงกันได้</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p><u>แท็กซี่มิเตอร์สีชมพู</u></p> <p>27. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมของกลุ่มแท็กซี่มิเตอร์สีชมพู กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการทำสัญญากับบริษัท</p>	<p>93/22 ธ.ค.37</p> <p>94/26 ธ.ค.37</p> <p>95/27 ธ.ค.37</p> <p>97/9 ม.ค.38</p> <p>98/12 ม.ค.38</p> <p>99/19 ม.ค.38</p> <p>100/26 ม.ค.38</p> <p>101/2 ก.พ.38</p> <p>106/9 มี.ค.38</p> <p>107/23 มี.ค.38</p>	<p>รอผลการดำเนินการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ตามมติที่คณะกรรมการเห็นชอบ</p>
<p><u>บริษัทไทยวัฒน์วิศวกรรมทาง จำกัด</u></p> <p>28. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของบริษัทไทยวัฒน์วิศวกรรมทาง จำกัด ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>53/23 ธ.ค.36</p> <p>54/6 ม.ค.37</p> <p>68/19 พ.ค.37</p>	<p>มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา</p> <p>ดำเนินการ</p>
<p><u>ที่ดิน</u></p> <p>29. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีพิพาทที่ดินของ</p>	<p>60/24 ก.พ.37</p> <p>61/3 มี.ค.37</p>	<p>รอผลการดำเนินการจากหน่วยงานที่</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p>ราษฎรหมู่ 5 ตำบลแม่แรม อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ กับกรมรบพิเศษที่ 5 จังหวัด ทหารบกเชียงใหม่</p>	<p>66/28 เม.ย. 37 69/26 พ.ค. 37 72/23 มี.ย. 37 104/23 ก.พ. 38</p>	<p>เกี่ยวข้องกับมติที่ คณะกรรมการธิการเสนอ</p>
<p>30. พิจารณาเรื่องร้องเรียนของ ราษฎรอำเภอฝางและอำเภอ แม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการขอค่าชดเชยเวนคืน ที่ดินและค่ารถถอนสิ่งปลูกสร้าง</p>	<p>99/19 ม.ค. 38</p>	<p>รอผลการดำเนินการ จากหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับมติที่คณะ กรรมการธิการเสนอ</p>
<p>31. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีกรม ที่ดินระงับการออกโฉนดที่ดินให้ แก่ราษฎร ตำบลพลูตาหลวง ตำบลสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี</p>	<p>102/9 ก.พ. 38 103/16 ก.พ. 38 104/23 ก.พ. 38 107/23 มี.ค. 38</p>	<p>รอผลการวินิจฉัยจาก คณะกรรมการกฤษฎีกา</p>
<p>32. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณี ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมจากการ เวนคืนที่ดินตามโครงการพัฒนา ท่าอากาศยานอุบลราชธานี</p>	<p>50/2 ธ.ค. 36 51/9 ธ.ค. 36 52/16 ธ.ค. 36 54/6 ม.ค. 37</p>	<p>รอผลการดำเนินการ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามความเห็นของ คณะกรรมการธิการ</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
	69/26 พ.ค. 37 72/23 มิ.ย. 37 74/14 ก.ค. 37 83/6 ต.ค. 37 84/13 ต.ค. 37 88/17 พ.ย. 37 90/1 ธ.ค. 37	
<p><u>ธนาคารกรุงเทพ จำกัด</u></p> <p>33. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณี ราษฎรในหลาย ๆ อำเภอของ จังหวัดเชียงใหม่ ขอความเป็น ธรรมในการชำระหนี้ธนาคาร กรุงเทพ จำกัด สาขาแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่</p>	40/23 ก.พ. 36 41/30 ก.ย. 36 42/7 ต.ค. 36 49/25 พ.ย. 36 50/2 ธ.ค. 36 51/9 ธ.ค. 36 59/17 ก.พ. 37 60/24 ก.พ. 37 66/28 เม.ย. 37 73/30 มิ.ย. 37 74/14 ก.ค. 37 75/21 ก.ค. 37 88/17 พ.ย. 37	บางส่วนได้รับการแก้ไข สำหรับส่วนที่ยัง มิได้รับการแก้ไขนั้น คณะกรรมการยัง รอผลการดำเนินการ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p><u>นายทะ เปียนสทกรณ</u></p> <p>34. พิจารณาเรื่องไม่ได้รับความเป็น ธรรมจากปลัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ในฐานะ นายทะ เปียนสทกรณ</p>	<p>77/18 ส.ค.37 80/8 ก.ย.37</p>	<p>รอเอกสารข้อมูลจาก ผู้ร้องเรียน</p>
<p><u>บ้านบ่อแก้ว</u></p> <p>35. พิจารณาเรื่องการให้ความช่วย เหลือของหน่วยราชการต่อ ราษฎรบ้านบ่อแก้ว ตำบลไทร ย้อย อำเภอดำรงชัย จังหวัดแพร่</p>	<p>80/8 ก.ย.37</p>	<p>มอบหมายให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ</p>
<p><u>นางบังอร ประวัตินาม</u></p> <p>36. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณี ถูกกีดกันแกล้งจากเจ้าหน้าที่ เทศบาลจังหวัดชลบุรี ของ นางบังอร ประวัตินาม</p>	<p>73/30 มี.ย.37 74/14 ก.ค.37 83/6 ต.ค.37 85/27 ต.ค.37 87/10 พ.ย.37 88/17 พ.ย.37 90/1 ธ.ค.37</p>	<p>ไม่ได้รับการแก้ไขจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p><u>ประมวลกฎหมายที่ดิน</u></p> <p>37. พิจารณาเรื่องการใช้ดุลพินิจ ตามมาตรา 61 ป.ที่ดิน ของ อธิบดีกรมที่ดินในทางมิชอบ เป็น เหตุให้รัฐขาดรายได้จากการ จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ประเภทแลกเปลี่ยนที่ดิน</p>	<p>60/24 ก.พ.37 61/3 มี.ค.37 62/10 มี.ค.37 64/24 มี.ค.37</p>	<p>ไม่ได้รับการแก้ไขจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>
<p><u>ป่าดงใหญ่</u></p> <p>38. พิจารณาเกี่ยวกับวิธีการสลาย มีอบชวบ้านผู้บุกรุกป่าดงใหญ่ จังหวัดบุรีรัมย์ ของเจ้าหน้าที่ ของรัฐ ซึ่งการกระทำดังกล่าว ขัดต่อสิทธิมนุษยชนอย่างรุนแรง</p>	<p>64/24 มี.ค.37</p>	<p>มอบหมายให้หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องดำเนินการ แก้ไขปัญหา</p>
<p><u>ผู้ตรวจการแผ่นดินรัฐสภา</u></p> <p>39. พิจารณาเรื่อง Ombudsman หรือ ผู้ตรวจการแผ่นดินของ รัฐสภา</p>	<p>39/16 ก.ย.36 106/9 มี.ค.38</p>	<p>สามารถผลักดันให้ บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ได้</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p><u>ผู้อำนวยการการท่าเรือแห่งประเทศไทย</u></p> <p>40. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมในการให้ลาออกจากตำแหน่งผู้อำนวยการการท่าเรือแห่งประเทศไทย</p>	<p>83/6 ต.ค.37</p> <p>85/27ต.ค.37</p>	<p>อยู่ในระหว่างการดำเนินการสรุป</p>
<p><u>พระสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา</u></p> <p>41. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีการมาพระสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกา</p>	<p>46/4 พ.ย.36</p> <p>48/18 พ.ย.36</p> <p>50/2 ธ.ค.36</p> <p>53/23 ธ.ค.36</p> <p>54/6 ม.ค.37</p>	<p>มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาช่วยเหลือเกี่ยวกับงบประมาณในการจ้างทนายความสู้คดี</p>
<p><u>บริษัทไฟร์-ที จำกัด</u></p> <p>42. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีบริษัทไฟร์-ที จำกัด(ฟาร์มสุกร) ถ่ายมูลสุกรลงแม่น้ำกวัง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียงเป็นอย่างมาก</p>	<p>70/2 มิ.ย.37</p>	<p>มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหา</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
มงฟอร์ตวิทยาลัย		
43. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณี โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย เลิก จ้างครูโดยไม่มีความผิด	33/22 ก.ค.36 34/29 ก.ค.36 37/26 ส.ค.36 43/14 ส.ค.36 45/28 ต.ค.36 52/16 ธ.ค.36 54/6 ม.ค.37 67/12 พ.ค.37 69/26 พ.ค.37 70/2 มิ.ย.37 71/16 มิ.ย.37	รอผลการพิจารณา ดำเนินการจากหน่วย งานที่เกี่ยวข้องตาม ความเห็นของคณะ กรรมาธิการ
นายมงคล จงสุทธนามณี		
44. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณี เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา ประจำประเทศไทย ได้งดการ ตรวจลงตราหนังสือเดินทางเข้า ประเทศสหรัฐอเมริกาของ นายมงคล จงสุทธนามณี	70/2 มิ.ย.37	รอผลการพิจารณาจาก คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยา เสพติด

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
45. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมเรื่องป่าไม้จังหวัดสระบุรีทำการจับกุมนายนิศย์ สรสิทธิ์ ผู้ร้องเรียนในข้อหายึดถือครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ	104/23 ก.พ.38 105/2 มี.ค.38	อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ
<u>มูลนิธิอีสานพัฒนา</u>		
46. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีมูลนิธิอีสานพัฒนาบังคับให้คนงานออกจากงานโดยไม่เป็นธรรม	66/28 เม.ย.37	มูลนิธิอีสานพัฒนา ยินยอมดำเนินการตามความเห็นของคณะกรรมการ
<u>โรงแรมรอยัล พลาซ่า</u>		
47. พิจารณาศึกษากรณีโรงแรมรอยัล พลาซ่า ถล่มลงมา โดยพิจารณาเกี่ยวกับกฎหมายการควบคุมการก่อสร้างอาคาร	37/26 ส.ค.36 38/2 ก.ย.36	มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหา
<u>โรงงานถ้ำ เทและบรรจุแก๊ส</u>		
48. พิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการตั้งโรงงานถ้ำ เทและบรรจุแก๊ส ตำบลสันนาเม็ง อำเภอบึงสามพัน	55/13 ม.ค.37 56/20 ม.ค.37 57/3 ก.พ.37	มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแก้ไขปัญหา

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p>สันทราย จังหวัดเชียงใหม่</p>	<p>72/23 มิ.ย.37 73/30 มิ.ย.37</p>	
<u>โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา</u>		
<p>49. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีผู้ป่วยถูกเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยาทำร้ายร่างกายจนถึงแก่ความตาย</p>	<p>60/24 ก.พ.37 66/28 เม.ย.37</p>	<p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ลงโทษผู้กระทำ ความผิดและหาแนวทางการแก้ไขในอนาคต</p>
<u>วัดแม่มาลัย (ร้าง)</u>		
<p>50. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีการขอเพิกถอน นส.3ก. ของวัดแม่มาลัย (ร้าง) ตำบลขี้เหล็ก อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่</p>	<p>55/13 ม.ค.37 89/24 พ.ย.37</p>	<p>รอผลการดำเนินการจากสภาพนายความ ความเห็นของคณะกรรมการมาธิการ</p>
<u>นายสมชาย เฟื่องฟูง</u>		
<p>51. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจยิงนายสมชาย เฟื่องฟูง บาดเจ็บสาหัส ในขณะที่เข้าจับกุมและตรวจจับอาวุธ</p>	<p>98/12 ม.ค.38 100/26 ม.ค.38 101/2 ก.พ.38 105/2 มี.ค.38</p>	<p>คู่กรณีได้ประนีประนอมยอมความ และหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงและหาแนวทางการ</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
<p>สิทธิมนุษยชน</p> <p>52. พิจารณาสรุปผลการประชุมว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน ณ กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรเลีย</p> <p>53. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจกระทำการขัดต่อสิทธิมนุษยชน ในการจับกุมผู้ต้องหาคดีเผาโรงเรียนและคดีวางระเบิดรถไฟในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำผู้ต้องหา มาแถลงข่าวต่อสื่อมวลชนในลักษณะที่อาจทำให้ผู้ต้องหาได้รับความเสียหาย</p>	<p>31/8 ก.ค.36</p> <p>36/19 ส.ค.36</p> <p>68/19 พ.ค.37</p>	<p>แก้ไขวิธีการจับกุมผู้ต้องหา</p> <p>มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการจัดตั้งองค์กรสิทธิมนุษยชนในกระทรวงการต่างประเทศ</p> <p>มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการปรับปรุงและแก้ไข</p>

เรื่องที่พิจารณา	ครั้งที่/วัน เดือน ปี	ผลการพิจารณา
54. พิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	103/16 ก.พ.38	ผู้แทนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ยอมรับในความผิดและรับที่จะนำข้อเสนอของคณะกรรมการไปปรับปรุงในระเบียบของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
<u>หมู่บ้านสวนปรุง</u> 55. พิจารณาเรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของราษฎรหมู่บ้านสวนปรุงตำบลห้วยยา อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่	75/21 ก.ค.37 77/18 ส.ค.37 80/8 ก.ย.37	รอผลการดำเนินการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามมติที่คณะกรรมการมอบหมาย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวพรพิศ เลิศไธสง เกิดวันที่ 2 กรกฎาคม 2506 ที่อำเภอ
ห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิตสาขา
บริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2527 สำเร็จการศึกษา
ปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2534 และ
เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต สาขากฎหมายมหาชน จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2534 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่ง นิติกร 6 กอง
กรรมาธิการ 2 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย